Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiểu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congressl)

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 4 — NGÀY THỨ NĂM 14-8-1958

NGÔN-LUẬN

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN

Năm thứ 5 số 1077 — Ngày 29 tháng Sáu (Âm lịch)

Giá 2 đồng — Ngoài Nam Phần 3 đồng

Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI 22.763 — HỘP THƯ SỐ: 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 126 ĐƯỜNG LÊ-LAI SÀI-GÒN

ĐẠI HỘI ĐỒNG L. H. Q. ĐÃ KHAI MẠC

Tổng Thống Mỹ: vị Quốc - Trưởng duy nhất tham dự hội nghị

L.H.Q. LO DOÓC ĐA NI SẼ MẤT NẾU ANH RÚT QUÂN

1.500 QUÂN MỸ RÚT KHỎI LI-BĂNG

Tình hình Li-Băng chưa ổn định, phe đối lập vẫn cầm khí giới

NGA LẠI MƯU TOAN GÌ Ở ARABIE SÉOUDITE?

Nga gửi thông điệp cho Arabie Séoudite

BEYROUTH (AFP).— Toà đại sứ Nga sô ở Lơ Ke đã ủy thác đệ trình cho ô. Ibrahim El Soleiman đại sứ của quốc vương Séoud tại Cộng hoà Á rập Thống nhứt, một bức thơ riêng của Cút Xép gửi Emir Fayçal Ib Abdel Aziz, Thủ tướng chánh phủ Arabie Séoudite. Chưa ai rõ Nga định mưu toan gì trong hành động này.

1.500 thủy binh lục chiến Mỹ rời khỏi Li băng

BEYROUTH (AFP)—Một thông cáo của bộ tư lịnh Mỹ ở Trung đông loan tin sáng 12-8 rằng một tiểu đoàn thủy binh lục chiến Mỹ đầu tiên gồm chừng 1.500 người sẽ rời khỏi Li băng vào ngày thứ tư.

Biện pháp này đã được ban hành với sự thỏa thuận của chánh phủ xứ Li Băng và với tướng Chehab, Tổng thống Cộng hòa đắc cử, vì lẽ tình trạng an ninh ở trong xứ cũng như ở ngoài xứ, đã được khả quan.

Nhưng các quan sát viên lại cho biết rằng tình trạng ở trong xứ và ngoài ngoài xứ Li băng tuy được khả quan nhưng cũng không mấy thay đổi từ khi tướng Chehab được bầu làm Tổng Thống. Phe đối lập vẫn chưa chịu hạ võ khí; các cây cản vẫn còn được dựng lên tại trung tâm Beyrouth cũng như ở Tripoli và Saida.

Ở Hoa thịnh Đốn, người ta cho rằng Mỹ vẫn còn lưu ở Li-băng một số quân đội đủ để đương đầu với mọi biến cố có thể bất thần xảy ra và quân đội Mỹ sẽ tiếp tục triệt thoái tùy theo sự tiến triển của tình hình ở Li băng mà lúc nào cũng có sự thỏa thuận với chánh phủ Li băng.

Doóc đa ni sẽ mất nếu quân Anh rút đi

HOA THỊNH ĐỐN (AFP).— Ông Ha mac Dôn, tổng thơ ký Liên Hiệp Quốc đã thăm dò ý kiến các đại biểu Anh và các nước hội viên khác về một bản quyết nghị sẽ đệ trình Đại Hội đồng Liên hiệp Quốc, bày tỏ nguyện vọng của Liên Hiệp Quốc là thấy duy trì sự toàn vẹn vĩnh viễn của Doóc đa ni.

Các giới này nghĩ rằng đó là con đường duy nhứt giúp cho các lực lượng Anh có thể rút lui một cách hòa bình ra khỏi xứ Doóc-đa-ni, nhưng người ta tin chắc rằng Nga-sô và các nước Á-rập quan trọng sẽ chống lại giải pháp này.

Theo các giới này, ông Hamác Dôn lo sợ rằng Doóc đa ni sẽ không còn chủ quyền quốc gia nếu bộ đội Anh rút lui, và nếu Do thái đột ngột chiếm đóng tả ngạn sông Jourdain để tăng vị trí chiến lược của mình, để phòng trường hợp các quốc gia Á rập khác chiếm đóng Doóc đa ni.

Những biến cố ấy nếu xảy ra sẽ gây nên một cuộc xung đột trầm trọng ở Trung Đông. Bởi đó, hiện nay, ông tổng thơ ký Liên Hiệp Quốc cố gắng ngăn ngừa một cuộc xung đột như vậy.

Đại hội đồng LHQ đã khai mạc

LIÊN HIỆP QUỐC (AFP).— Người ta dự liệu rằng Đại hội đồng bất thường L.H.Q. về Cận đông khai mạc vào ngày hôm qua sẽ lâu chừng hai tuần lễ.

Trong số 81 phái đoàn, 18 phái đoàn sẽ do các ngoại trưởng cầm đầu:

Sở dĩ phiên nhóm này được triệu tập trong một thời gian lâu dài như thế là vì trong những ngày đầu các phiên nhóm sẽ được dành cho các diễn từ cổ động.

Các tin tức thâu lượm được về ý định các phái đoàn cho người ta thấy rằng người ta sẽ phải đối đầu với phái đoàn Nga sô không muốn thảo luận về toàn thể các vấn đề Cận đông và một phái đoàn Mỹ mà người ta cho rằng ngay từ giờ đã có những quan điểm rộng rãi hơn: những cam kết tổng quát về sự tôn trọng các biên giới, bảo đảm không can thiệp về chánh trị, kế hoạch viện trợ, kinh tế.

Tại phiên họp này, Tổng Thống Mỹ Ai xen Hao sẽ đọc một bài diễn văn. Qua bài diễn văn ấy có lẽ Tổng thống Mỹ muốn gây một xúc động nhằm khiến cho các bạn đồng minh của Mỹ hết trù trừ trong sự liên kết với Mỹ.

Ai cập ca tụng Mỹ

HOA THỊNH ĐỐN (USIS).— Hôm 11-8, bác sĩ Moustafa Kamel, tân đại sứ Cộng hoà Á rập thống nhứt (cựu Ai Cập) đã ca ngợi Tổng thống Ay sen Hao là « người của hoà bình và là người sẽ luôn luôn tranh đấu cho hoà bình.»

Bác sĩ Kamel đã tuyên bố như trên với các phóng viên báo chí sau khi ông tới yết kiến Tổng thống tại Tòa Bạch Cung để trình Ủy nhiệm thơ. Lời tuyên bố này của ông đã nhắc những lời của ông đã tán dương tổng thống Ay xen hao là « một trong những lãnh tụ vĩ đại nhất của thời đại chúng ta, chỉ muốn cho các nước hiểu biết nhau, và bênh vực cho nền hoà bình của thế giới ».

Tình hình eo biển Đài Loan vẫn căng thẳng

ĐÀI BẮC (UPI)— Pháo binh Trung Cộng đã oanh tạc hai đảo trong dãy đảo Kim Môn hồi đêm qua.

XEM TIẾP B TRANG 4

QUAN-ĐIỂM

Một chính sách kinh tế mềm dẻo (II)

Như chúng tôi đã nói trong bài hôm qua « không ai có thể nói rằng chính sách kinh tế của Chính Phủ không đúng. Nhưng tại sao người ta vẫn có cảm tưởng rằng tiền khan và làm ăn khó khăn? »

Chúng ta hãy tìm cho nó một nguyên nhân.

Ai cũng biết rằng miền Nam chúng ta nằm trong khu vực kinh tế của thế giới tự do và dân chủ.

Kinh tế tự do và dân chủ chỉ có nghĩa là để cho tư nhân được tiêu thụ tùy theo sở thích và tùy theo túi tiền, đồng thời cố gắng làm cho mức tiêu thụ tối thiểu cần thiết cho sự sinh sống của giới nhà nghèo đừng chênh lệch quá xa với mức tiêu thụ của giới nhà giàu.

Một tiêu thụ vì có tính cách tự do dân chủ nên một sản xuất phải được chỉnh đốn để phục vụ tiêu thụ.

Lấy thí dụ cho dễ hiểu:

Một bà mẹ trước khi đi chợ hỏi con cái chúng thích ăn những gì, rồi đi chợ bà lo liệu mua những thức lũ trẻ ưa về làm cơm, trẻ là sinh hoạt kinh tế trong nhà tự do và dân chủ.

Ngược lại với chúng ta, miền Bắc theo chính sách kinh tế độc tài hoạch định.

Đáng lý hỏi con cái chúng thích ăn những gì, bà mẹ phát xít lại lập chương trình trước, trồng bao nhiêu luống rau, luống khoai rồi bắt con cái phải ăn những thứ gia đình sản xuất lấy. Thế là sinh hoạt kinh tế theo kế hoạch chỉ huy.

Nếu bà mẹ dân chủ để cho lũ trẻ được hoàn toàn tự do chúng sẽ mè nheo đòi ăn nhiều cà-rem-cục hơn là rau, đậu, thịt, trứng, những thức ăn bổ và cần thiết cho sức khoẻ.

Nếu bà mẹ độc tài cứ tính đồ đồng từng này miệng ăn, từng này luống khoai, đến lúc trẻ con ăn mãi khoai chán quá, chúng thèm ăn kẹo, chúng dám đem cả một thúng khoai đổi lấy một vài chiếc kẹo của trẻ con hàng xóm.

Thành thử trong cả hai trường hợp đều phải có sự can thiệp, một bên để tiêu thụ được tự do mà vẫn phải hướng dẫn tiêu thụ, một bên sản xuất hoạch định mà vẫn phải biến chế, gia giảm kế hoạch để cho tiêu thụ khỏi ngột ngạt.

Trong nhà tạm trình bày như thế, thì đối với quốc gia tuy không đúng hẳn, nhưng đại cương vẫn vậy. Quốc gia can thiệp vào sinh hoạt kinh tế, hoặc vào một tiêu thụ hoặc vào một sản xuất là cốt để cho guồng máy kinh tế chạy đều, đừng trục trặc.

(Xem tiếp trang 4)

Gương can đảm và nhanh trí của ba em nhỏ chăn trâu

Bị cướp trói và đoạt mất 15 con trâu ba em bé tay không đoạt súng cướp

lấy lại đủ 15 con trâu và đuổi cướp chạy dài

TÂY NINH.— Gương anh dũng của mấy em thiếu nhi, dùng mưu đoạt súng đánh đuổi bọn cướp lấy lấy lại được 15 con trâu đã khiến cho những người biết chuyện phải vô cùng cảm phục.

Việc này vừa xảy ra tại xã Long Thuận (Tây Ninh) hồi 17 giờ ngày vừa qua. Trong lúc ba em mục đồng là Lê văn Bánh 16 tuổi, Vương văn Báo 16 tuổi, và Nguyễn văn Chiến 17 tuổi, đang đánh trâu về nhà thì có 3 tên cướp người 1 hồ, từ bụi rậm nhảy ra chĩa súng vào các em và bắt trói. Hai tên cướp chia nhau lùa 15 con trâu về hướng Căm Bốt, còn một tên ở lại canh chừng ba em. Thấy trâu bị lùa đi các em sợ cho số mạng mình thì ít mà lo mất trâu thì nhiều, nên thừa lúc tên gác vô ý, ba em đã tự cởi trói cho nhau, rồi chụp lấy tên cướp đánh đấm túi bụi đồng thời đoạt luôn khẩu súng trường hiệu Mas 36 và rượt 3 tên cướp khiến chúng hoảng hồn phải bỏ lại 15 con trâu.

Sau đó các em đánh trâu về nhà và đem nạp khẩu súng trường này nơi Hội đồng xã Long Thuận.

Hành động can đảm của ba em thiếu nhi trên đây thật đã nêu một tấm gương sáng cho biết bao người khác.

Một bọn cướp ăn hàng luôn trong 3 đêm liền

TÂY NINH.— Trong 3 đêm liền một bọn cướp đã lộng hành ở ấp Chuối Nước thuộc xã Long Giang (Tây Ninh) đánh phá ba nhà, cướp đoạt của cải và tiền bạc.

Bắt đầu vào đêm 8 rạng 9-8-58 khoảng 22 giờ, trong khi gia đình ông Trang văn Ơi đang ngon giấc, bỗng có một tốp chừng 7, 8 người ăn vận quần áo đen võ trang súng trường và dao, sục vào nhà kêu tài gia dậy đánh đập, khảo của đoạt 1500đ. rồi tẩu thoát.

Đêm 9 rạng 10-8, bọn chúng lại kéo đến nhà ông Trang văn Phải bắt vợ chồng chủ nhà đánh đập tàn nhẫn và đoạt một số tài vật đáng giá 7.000 đồng

Nghe tin báo, nhà chức trách địa phương đã chăng màng lưới phục kích. Nhưng bọn cướp táo gan vẫn tiếp tục ăn hàng như

XEM TIẾP A TRANG 4

Nha Cảnh Sát Đô Thành

cần tuyển dụng một số thẩm sát viên

Nha Cảnh sát Đô thành Sài-gòn 268 đại lộ Trần hưng Đạo thông cáo: Cần tuyển mộ một số Thẩm sát viên thành thị công nhựt để điền khuyết những nhơn viên đã nghỉ việc

Lương bổng hàng tháng bằng 1 Thơ ký hành chánh công nhựt (chưa kể các phụ cấp khác).

Các ứng viên phải có đủ điều kiện dưới đây:

— Quốc tịch Việt Nam.
— Có bằng Trung Học Đệ Nhứt Cấp hay một bằng tương đương.
— Hạn tuổi ấn định là 22 tuổi và không quá 30 tuổi tính đến ngày 31-12-1958- (Nếu có tiền quân vụ hay công vụ, hạn tuổi sẽ được gia tăng bằng thời gian quân vụ hay thời gian công vụ nhưng không quá 10 năm).
— 1 thước 60 bề cao.

Hồ sơ phải nạp tại Phòng Nhơn Viên Nha Giám Đốc Cảnh sát.

Cuộc tuyển mộ này sẽ dành quyền ưu tiên cho cựu quân nhân có trên 2 năm quân vụ.

CƯỜI THẦM

Nói năng phép tắc!

Một hội nọ được thành lập, gồm rặt những bà giàu sụ và những cô hạng bảnh. Thế rồi, có một buổi họp nọ, các bà các cô lại mời một ông «long trọng viên» tới... chủ tọa! Sau khi bà Hội trưởng giới thiệu một cách rất chi là long trọng, hội nghị... mở màn.

Bỗng một bà đứng dậy phát biểu ý kiến:

— Thưa, « trên » có ông chủ tọa, «dưới» có...bà Hội trưởng..

Tiếng xầm xì nổi lên. Mọi người nhốn nháo xao... Bà Hội trưởng đỏ mặt rần rần, thành thử bà hội viên kia lại càng luống cuống:

— Tôi xin «bổ khuyết thêm»: Tôi xin nói, « trên » có ông chủ tọa, « giữa » có bà Hội trưởng «dưới» có toàn thể chị em...

Toàn thể « chị em » ngồi nhỏm lên một lượt như lửa đốt dưới ghế!!!

CHÀNG TIẾU

Các báo ở Pháp hầu hết có đăng tin về vụ cướp phá đồn điền Dầu Tiếng

BA LÊ (VTX).— Hầu hết các báo Pháp đều có đăng bức điện tín về cuộc cướp phá đồn điền «Michelin» do bọn cướp Bảy Môn gây ra và nhấn mạnh về việc lực lượng an ninh Việt Nam đã can thiệp một cách nhanh chóng. Các báo cũng đã nói về các tổn thất của bọn cướp trong vụ này.

Tuy nhiên, báo giới Ba Lê vẫn coi vụ này không có gì đặc biệt quan trọng.

5 tên khát máu người trong ban ám sát của Việt Cộng đã phải ra Toà đền tội sáng qua. Từ trái qua phải: Nguyễn văn Lượm, Đặng văn Chơi Trần văn Thoại (tử hình) Trương văn Thu và Nguyễn thành Thông.

tin TÒA ÁN

Trước Toà Quân sự Sài gòn sáng qua

Trưởng-ban ám-sát Việt - Cộng ở tỉnh Vĩnh Bình bị xử tử hình

SÀI GÒN.— Toà án quân sự sáng 13-8-58 đã xử một vụ bắt người đem đi thủ tiêu.

Theo cáo trạng, khoảng tháng 2-56 Pháp sư Huỳnh-kim-Sơn tục danh thầy Mười Lê Bạng, được anh Nguyễn văn Ngượt ở xã Đại Phước quận Càn long tỉnh Vĩnh Bình, mời tới lập đàn cúng lễ để trừ « ma » cho vợ anh. Giữa buổi lễ đang nghi ngút khói hương với trống chiêng inh ỏi, thì 3 thầy trò Pháp sư đã bị một bọn người lạ mặt xông vào trói tất cả đem đi.

Bọn người lạ mặt có võ trang giải 3 người kia tới một chỗ vắng, thì trả lại tự do cho 2 người học trò mà chỉ dẫn đi có một mình pháp sư Sơn đưa đi thủ tiêu và ném xác xuống sông. Liền sau cuộc bắt người táo bạo đó, nhà chức trách cho theo dõi điều tra nên sau một thời gian có bắt được 5 người đã liên can trong việc mưu sát kia là Trần văn Thoại, Đặng văn Chơi Nguyễn văn Lượm, Trương văn Thu và Nguyễn thành Thông. Trong cuộc sơ vấn cũng như ra trước dự thẩm, Trần văn Thoại nhận mình là Trưởng ban ám sát của Việt Cộng đã nghe lệnh của tên Nguyễn kim Long bắt Pháp sư Sơn đi thủ tiêu vì người này đã có những tư tưởng chống lại V.C. và chính Thoại đã cầm dao đâm 3 lát vào bụng nạn nhân, còn các tên khác cũng đều nhận đã hoạt động cho đối phương.

Cả 5 bị can đều bị truy tố ra trước tòa án quân sự sáng 13-8 về các tội: hành động phá rối cuộc trị an, bắt người phi pháp, mưu sát và đồng lõa.

Trước vành móng ngựa, các bị can nhìn nhận hết những sự việc đã gây ra.

Ủy viên chính phủ buộc tội rất gắt để xin tòa lên những án phạt nghiêm khắc đối với các bị can trên, nhất là chánh phạm Trần văn Thoại, ông xin lên án tử hình và 4 kẻ khác từ 5 năm tù ở đến khổ sai hữu hạn. Sau lời bào chữa rất sôi nổi của bà Luật sư Nguyễn thị Vui cho các bị can, toà phạt Trần văn Thoại tử hình Đặng văn Chơi khổ sai chung thân, Ng-v-Lượm và Trương v Thu mỗi tên 20 năm khổ sai. Nguyễn thành Thông 5 năm tù ở và 5 năm biệt xứ.

Hỏi người làm vợ bị từ chối cướp người cõng đi mất

của bbttv HOÀNG MỸ

KIÊN GIANG.— Cách đây ít lâu tên Danh Dương có đến hỏi cô Danh thị Nghiêm 18 tuổi là con gái ông Danh Hạnh cư ngụ tại làng Giục Tượng (Kiên Giang) về làm vợ. Thấy tên Dương là kẻ không được đứng đắn nên ông Hạnh đã từ chối. Trong lúc ấy ông Hạnh lại bằng lòng gả cô Nghiêm cho một người khác ở trong làng. Biết người mình yêu sắp về nhà chồng, Danh Dương bèn rủ 2 người bạn đến bắt cóc cô Nghiêm.

Đêm 10-7-58, Danh Dương cùng 2 tên lạ mặt vào nhà ông Hạnh. Hai tên này đã bắt trói ông Hạnh, còn tên Dương thì sục vô buồng cõng cô

XEM TIẾP C TRANG 4

TRÀ ĐEN XUẤT CẢNG qua Mỹ hoặc Pháp sẽ được hưởng trợ cấp

của BBPV

SÀI GÒN.— Bộ Kinh tế và Tài chánh vừa ra một nghị định số 605/BKT/NPT/PC/QĐ ngày 23-7-58 về việc trợ cấp cho các nhà sản xuất trà đen bằng một giá quy định như sau:

— 18đ (tiền Việt Nam) cho mỗi ký lô trà đen xuất cảng sang Hoa kỳ và khu vực Mỹ kim.

— 8đ (tiền Việt Nam) cho mỗi ký lô trà xuất cảng sang Pháp và khu vực của đồng Anh kim.

Việc trợ cấp nói trên được áp dụng song song với chế độ 65% ngoại tệ thâu hồi theo hối xuất chính thức và 35% ngoại tệ thâu hồi theo hối xuất thị trường tự do, đã được ấn định trong cáo thị số 48 ngày 19 tháng 10-1957 của viện Hối đoái quốc gia.

Về vấn đề trọng lượng trà đen xuất cảng được trợ cấp sẽ căn cứ vào giấy phép xuất cảng hợp lệ, đã được Nha Quan Thuế thanh lý và giấy chứng nhận của Viện Hối Đoái Quốc Gia đã thâu hồi đủ số ngoại tệ.

Số tiền trợ cấp cho các nhà xuất cảng trà đen sẽ được trích trong «quỹ quốc gia bù trừ hàng hoá xuất nhập cảng» và sẽ trả bằng lệnh phát ngân.

Có mấy thủ khoa trong kỳ thi Tú Tài vừa rồi?

SÀI GÒN.— Trong kỳ thi Tú tài I và II vừa qua, đã có 6 thủ khoa. Chúng tôi xin đăng tải danh sách của họ dưới đây:

Nguyễn xuân Định, trường Petrus Ký, Tú tài II Ban A. Nguyễn Ngọc Giao, Chu văn An, Tú Tài II ban B. Bùi văn Tấn, tự do. Tú tài II ban C. Triệu Cảnh Ngũ, Phan thanh Giản, Tú tài I ban A. Hoàng mạnh Cầu Petrus Ký. Tú tài I ban B, Lê minh Chúc, Phan sào Nam, Tú tài I ban C.

Tới ngày 22-8-58 hồi 8 giờ rưỡi, tại rạp Đại Nam các thủ khoa kể trên sẽ được phát phần thưởng do ông Bộ trưởng Bộ Quốc Gia Giáo Dục chủ tọa buổi lễ.

Bắt đầu từ 16-8

Sài gòn có thể liên lạc bằng điện thoại với Vĩnh Long, Cần Thơ, Cái Răng

Nha Giám Đốc Bưu Điện Nam Phần trân trọng thông báo công chúng hay những Bưu Cuộc Vĩnh Long, Cần Thơ và Cái Răng, sẽ được mở lại về ngành điện thoại liên tỉnh kể từ ngày 16-8-1958.

Vậy, công chúng có thể xin diện đàm với Vĩnh Long, Cần Thơ và Cái Răng do những phòng điện thoại công cộng hay từ nhà thuê bao trong các hệ thống sau đây:

Sài gòn, Chợ-lớn, Gia-Định, Biên-Hòa, Chợ-lớn—Bình-Tây, Gò-Công, Gò-Vấp, Lái-Thiêu, Long-Hải, Long Thành, Mỹ Tho, Sàigon—Phi Cảng Sài-Gòn — Khánh-Hội, Sài-Gòn

XEM TIẾP D TRANG 4

DIỄN ĐÀN CÔNG CỘNG

Những thắc mắc về hai kỳ thi Tham sự và Thư ký hành chánh

Ý kiến của một nhóm công chức chính ngạch sĩ quan trừ bị

Kính thưa ông Tổng Giám đốc

Chúng tôi là một nhóm công chức chính ngạch động viên hiện còn đang phục vụ trong Quân đội với cấp bậc sĩ quan trừ bị.

Chúng tôi vừa dự kỳ thi tham sự hành chánh ngày 15-7-58 và được hay rằng trong kỳ thi này, các công chức học lớp Quốc gia Hành Chánh ban tối, các cựu Sĩ quan trừ bị hiện làm tham sự công nhật được cộng thêm 1/10 tổng số điểm thi.

Chúng tôi rất ngạc nhiên khi nhận thấy trường hợp của chúng tôi đã bị bỏ quên một cách rất đáng tiếc.

1) Nếu cho các công chức học lớp Quốc Gia Hành Chánh ban tối được hưởng tăng điểm thì tại sao chúng tôi ngoài bằng Cao Đẳng Tiểu Học và Tú tài I, có thêm bằng Năng Lực Luật Khoa (mà giá trị còn hơn chứng chỉ do lớp Quốc Gia Hành Chánh ban tối cấp) lại không được nhắc nhở tới?

2) Nếu cho các cựu sĩ quan trừ bị hiện làm Tham sự công nhật được tăng điểm, thì sao chúng tôi là những công chức chính ngạch động viên còn đang phục vụ trong Quân đội đã có tham dự nhiều chiến dịch và có Huy chương lại không được hưởng tăng điểm trong kỳ thi?

Chúng tôi đặt mạnh lòng tin tưởng vào sự cứu xét sáng suốt, vô tư và công minh của ông Tổng Giám đốc về vấn đề này và tha thiết thỉnh cầu ông can thiệp để cho các công chức chánh ngạch còn trong tình trạng lưu ngũ trong quân đội khỏi chịu thiệt thòi trong kỳ thi tham sự vừa qua

Trân trọng kính chào ông Tổng Giám Đốc

Nay kính,
Một nhóm công chức chính ngạch Sĩ Quan Trừ bị

Ý kiến một số thí sinh làm việc ở địa phương

Sau khi dự những kỳ thi Tham Sự và Thư ký Hành Chánh vừa qua, chúng tôi, những thí sinh công chức tại các địa phương đã được biết rằng, trong việc chấm thi, những thí sinh cựu Quân nhân và công chức thủ đô có tham dự lớp học tối do Học Viện Quốc Gia Hành Chánh mở, sẽ được hưởng một số tăng điểm 1/10 của tổng số điểm thu hoạch được.

Đối với những cựu quân nhân thì ân huệ trên đây là một sự công bằng nhằm bù đắp những gian khổ trong thời gian chiến đấu ở quân ngũ, chúng tôi không có lý do nào để suy bơn bì thiệt. Nhưng đối với các bạn đồng nghiệp của chúng tôi ở thủ đô đã được may mắn theo học các lớp tối nói trên mà lại còn được hưởng tăng điểm, thì chúng tôi tưởng cần phải nêu một vài nhận xét:

Sống ở thủ đô, trung tâm văn hoá của đất nước, ngoài những tiện nghi vật chất và điều kiện an ninh, các bạn đồng nghiệp của chúng tôi đã có đủ phương tiện để học hành, thì cứ: thiếu tài liệu chuyên môn, họ chỉ cần đến xin tại các Bộ, Nha, Sở, thiếu tài liệu văn hóa họ đã có các thư viện cung cấp. Phương chi chính phủ lại mở những lớp do Học viện Quốc Gia Hành chánh đảm nhận dạy theo chương trình các kỳ thi Tham Sự và Thư ký Hành chánh, thì lẽ tất nhiên, họ phải có nhiều may mắn trúng tuyển hơn chúng tôi ở địa phương. Thế mà, họ lại còn được hưởng tăng điểm 1/10 thì thật là quá đáng.

Thật vậy, trong 3 bài thi (bài thứ nhất hệ số 10, bài thứ hai, hệ số 8 bài thứ ba hệ số 3) nếu người công chức có học lớp tối nói trên được điểm trung bình 10, thì tổng số điểm của họ là 210 và họ sẽ được tăng điểm 1/10 nghĩa là 21 điểm. Như vậy, với một sức học trung bình, họ đã hơn các thí sinh địa phương 21 điểm rồi, thử hỏi làm thế nào mà chúng tôi — kể cả những phần tử ưu tú — có thể tranh tài với họ được, nhất là trong các kỳ thi tuyển (concours) sự phân hạng thứ thường là kết quả hơn kém nhau 1 hay 2 điểm?

Chúng tôi khó mà quan niệm được lý do khả hữu của sự tăng điểm này. Phải chăng Chánh Phủ muốn khuyến khích công chức thủ đô học thêm chăng? Xin thưa rằng, chúng tôi — người công chức ở địa phương— cũng muốn học thêm lắm, nhưng không có phương tiện vì nhu cầu công vụ không cho phép tất cả tập trung ở Sài-gòn.

Ngoài ra, người công chức địa phương đều phải, không nhiều thì ít, tham gia các công tác xã hội và chính trị một cách gần như thường xuyên. Trong việc sửa soạn thi, họ đã bị eo hẹp về thì giờ lại còn bị thua thiệt về phương diện tài liệu học hành, vì ở các Tỉnh, các Quận —nhất là ở các miền mới tiếp thu — đốt đuốc mà đi cũng không tìm đâu ra một thư viện.

Tình cảnh chúng tôi mới thật là đáng nâng đỡ. Nhưng chúng tôi không hề có ý muốn như thế. Trong một cuộc thi để tuyển lựa tài năng thiết tưởng cần phải đặt lại vấn đề nâng đỡ một cách thận trọng và hợp lý theo những tiêu chuẩn công bằng hơn: nếu cần, chỉ nên nâng đỡ những người có tinh thần phục vụ, có công lao đặc biệt với Tổ quốc, có thành tích chống Cộng v.v. chứ nếu phải nâng đỡ một số công chức chỉ vì họ đã được theo học những lớp tối thì đó là một quan niệm sai lạc.

Khuyến khích đi học các lớp tối là một việc mà thi lại là một việc khác. Chính Phủ mở kỳ thi chung cho toàn quốc thì kỳ thi đó cần được công bằng: để đo lường tài năng, không nên dùng hai cân hai lạng.

Chúng tôi thiết tha mong muốn Nha Tổng Giám đốc Công vụ nghiên cứu lại vấn đề này và Hủy bỏ sự tăng điểm vô lý trên kia. Được như vậy, chúng tôi mới có hào hứng soạn sửa dự các kỳ thi sẽ mở trong tương lai và các bạn đồng nghiệp chúng tôi ở thủ đô, nếu được trúng tuyển, sẽ có đủ lý do để tự hào đã thắng trận một cách chính đáng trong một cuộc tranh tài chính đáng vậy

Một nhóm thí sinh công chức tại địa phương

CHIẾN DỊCH LIÊM CHÍNH Ở THÁI LAN sẽ làm nhiều công ty vỡ nợ!

Thống chế tư lệnh tối cao quân đội Thái tuyên bố rút khỏi ban giám đốc của 21 công ty

VỌNG CÁC (Reuter).— Hôm 11-8, các giới cận bên Chánh phủ Thái Lan cho biết rằng Thống chế Sarit Thanarat, tư lịnh tối cao quân đội Thái Lan đã rút lui khỏi các xí nghiệp thương mãi, không còn giữ một chức vụ gì trong các ban chủ tịch hay giám đốc.

Hành động của thống chế Sarit Thanarat là một tấm gương trong chiến dịch hiện nay đang phổ cập trong các bộ chánh phủ Thái Lan, bó buộc tất cả các nhân viên trong nội các và các lãnh đạo quân sự nên rút lui khỏi các ban giám đốc của các xí nghiệp thương mãi.

Ông tổng giám đốc bộ thương mãi đặng lục Momchao Thongprathasri tuyên bố rằng thống chế Sarit Thanarat từng tham dự ban giám đốc của 21 công ty (khách sạn, mỏ và dầu lửa), đã hoàn toàn rút lui.

Đại tướng Prapart Charusathien bộ trưởng nội vụ cho biết rằng tuần trước ông đã rút khỏi ban giám đốc tất cả các công ty và ông tin rằng một khi ông rút lui các công ty đó rất có thể bị vỡ nợ.

Về việc khai gia đình nếu nhầm lẫn sẽ được mời tới Quận để khai lại

SÀI GÒN— Để giúp cho dân chúng khỏi mất thì giờ trong việc lập tờ khai gia đình, nên mỗi lần các đương sự đem nạp tờ khai, sở cảnh sát chỉ tem qua, rồi ký tên đóng dấu giao trả lại cho đương sự một bản. Việc làm ấy thật vô cùng giản tiện. Tuy nhiên đã có một số lớn người hãy còn thắc mắc, vì kỳ khai này có nhiều điều khoản rắc rối, khiến cho những người bình dân trong khi khai rất dễ bị lầm lẫn.

Chúng tôi đã dò hỏi các cơ quan có thẩm quyền thì được biết rằng, phàm những tờ khai sau khi xét lại thấy là không đúng, sở Cảnh sát sẽ mời đương sự tới Quận để chỉ bảo cách khai lại.

1 đồng bào BẮC VIỆT trốn xuống tàu Đức vượt biển vào Nam qua ngả Tân gia ba

TÂN GIA BA.— Một công nhân khuân vác ở Hải Phòng, tên là Phạm quang Mai, 23 tuổi, vừa trốn thoát khỏi vùng Việt Cộng và mới đây đã tới Tân Gia Ba bằng cách ẩn trốn trên một chiếc thương thuyền Đức.

Khi cập bến Johore Bahru (Mã Lai), anh Phạm quang Mai đã được nhân viên Tòa Lãnh sự Việt Nam Cộng Hòa ra tiếp đón, trao tặng quần áo cùng những vật dụng cần thiết, và cung cấp nơi ăn chốn ở chu đáo

Tòa Lãnh sự Việt Nam Cộng hòa ở Tân gia Ba đã lo liệu việc hồi hương cho anh, do đó hôm qua anh đã đáp chuyến phi cơ thường lệ của hãng Hàng không P.P.A để về Sài gòn.

Anh Mai đã tới Thủ đô ngày vừa qua.

Mỹ đã chế tạo được phi đạn phòng không chống hỏa tiễn

TÂN MẾ TẢY CƠ (AFP).— Phi đạn « Kingfisher » của quân đội Mỹ, dùng làm bia và bay với tốc lực siêu thanh, đã bị một phi đạn chống hoả tiễn vô tuyến điều khiển « Le Talos » bắn trúng lúc phi đạn bay ngang qua trung tâm thí nghiệm ở Wite Sands.

Đây là lần đầu tiên quân đội Mỹ tiết lộ việc sử dụng một phi đạn phòng không chống một hỏa tiễn dùng làm bia có một tốc độ vượt các phi cơ phản lực nhanh nhứt hoàn cầu.

Phi đạn « Kingfisher » đã được phóng đi từ một oanh tạc cơ « B-50 » bay rất cao. Phi đạn này dài 12 thước nặng 3.500 kí lô và được trang bị bằng những khí cụ đặc biệt có thể đo lường được sự hiệu nghiệm và sự bắn trúng của các võ khí phòng không mới.

Đàn NÓI... Đàn NGHE

Kẻ ngu hèn, người can đảm...

Hôm qua, Gòn đã trình bày về cái ngu của họ Mao: Y ngồi ở phía Tây. Tướng Thống Chế ở phía Đông, hai bên hằm hè đối kháng nhau, vậy mà y quên phứt đi, để cầu cho « gió Đông thổi bạt gió Tây »!

Than ôi! Nếu ngồi ở phương Tây mà quên lãng vì cò tình thì Mao đã ngu hết chỗ nói!

Nếu ngồi ở Tây Á mà phải vâng lệnh quan Thầy ở Đông Á, [illegible] cầu chúc cho gió Đông thắng gió Tây, há mồm ra mà phải quên mình vì chúa đó thì Mao đã hèn khốn tả! Chúng ta có thể nói: Quên lãng (như Mao) là ngu hèn vậy! Nhưng, sát bên cạnh Mao, lại có những người Tàu tả lãng quên một cách anh hùng: Hơn mười giáo sư Đại học ở Bắc Kinh đã bị cất chức, bị đấu tố chỉ vì họ không hề biết Cu-Xếp là... Thủ tướng Nga Xô! Bọn Trung cộng kết tội mười nhà giáo này rằng: « Họ không hiểu biết gì về tình hình quốc tế hiện tại! Các sinh viên học trò của họ còn am hiểu hơn họ nhiều... »

Nghe « tin » này, chúng ta « tin »..., một nửa: Mười giáo sư này chắc chắn không chịu nói ra, đó là nửa đáng tin

Còn như nói rằng 10 giáo sư này không hề biết thì... không thể tin được. Chẳng qua, họ biết « thừa » đi. Nhưng nghe la-đô quảng cáo cho Cu Xếp mãi, điếc cả tai; cứ phải đọc báo ca tụng Cu Xếp mãi... nhớp cả mắt họ đành ấm ớ trả lời « không biết Cu Xếp là .. thằng nào». Có lẽ họ đã chán cái đời giáo sư ở vùng Cộng sản cho nên họ quên phứt cái tên mà bọn vong bổn sùng bái ca tụng hàng ngày, hàng giờ, nửa đêm gà gáy! Chúng ta lại có thể nói: biết quên lãng (như 10 giáo sư Tàu này) là can đảm, là anh hùng lắm vậy!

THẦY GÒN

Cá ông mắc cạn bị đâm chết

Dân địa phương mất 1000đ mua lại xác ông đem chôn

BA TRI.— Cách đây gần 1 tuần có hai người làm nghề đánh cá đi ngang qua sông cái ngang làng Tân Thủy quận Ba Tri (Bến Tre) đến Cồn Hố thì thấy một con cá ông dài hơn 4 thước mắc cạn nằm trên bãi. Họ cho rằng cá ông đã từ ngoài biển theo mồi lạc vào sông rồi nước ròng cạn không ra được, nên đã chạy về xóm kiếm chiếu ra che nắng cho cá, để chờ đến khi nước lớn, họ sẽ giải thoát cho cá ông.

Trong khi 2 người đi tìm chiếu, thì có 2 người dân chài khác đi qua trông thấy, có lẽ không biết là cá ông nên đã đâm chết và định xẻ thịt đem về bán. Khi 2 người kia tới, thấy cá ông chết liền chạy về báo hung tin cho dân xóm.

Lập tức đồng bào đánh cá liền ra xin lại, nhưng 2 người này nhất định không cho và đòi giá 6.000đ. Sau phải nhờ sự can thiệp của một vị linh mục, họ mới bằng lòng bán với giá 1.000đ. Kế đó đồng bào Tân Thủy rước cá ông về làm lễ an táng rất trọng thể. Đó là một tập tục có đã lâu đời của những người dân chài. Họ đã thờ cá ông như thờ một vật rất linh thiêng.

Các tỉnh Báo dài hạn

Số 80

Truyện dài của HOÀI ĐIỆP THỨ LANG

CHƯƠNG VIII

Hồn ma sống lại !

(Tiếp theo)

Đằng đẵng thăm thẳm trong bóng tối, Tâm nén lòng ngồi chờ đợi như thế. Hai ngày đã trôi qua, hay hai ngày rưỡi ? Hay hai ngày, ba đêm ! Kẻ cũng khó phân biệt. Trong khoảng thời gian đó, Tâm chưa nhìn thấy mặt tên cụt và tên thọt. Chỉ có hai tên thủ hạ của chúng — hai tên thủ hạ mặt mũi gớm chết như quỷ sứ, mấy bữa nay chuyên giữ việc đưa cơm.

Lúc đó là sáng, trưa, chiều, tối, hay đêm, Tâm cũng không thể biết dích xác. Hai tên đưa cơm giống như hai kẻ vừa câm vừa điếc. Tâm hỏi gì, chúng cũng không hề nói một tiếng nhỏ !

Tâm chỉ còn biết tính nhẩm : lúc đó là sau bữa cơm thứ năm. Hai tên đưa cơm ra khỏi phòng giam đã từ lâu. Tâm cũng đã chuyển phần lương thực của mình sang bên kia tường hầm cho người thám tử cô lế đã quá nửa khác đồng hồ.

Bây giờ Tâm ngồi yên trong bóng tối đợi chờ..

Tâm nóng ruột chờ đợi tin tức cả hai phía, và chưa lúc nào Tâm nóng ruột như lúc này.

Nhưng cũng chính khi đó, Tâm bỗng được tin cả hai phía một lúc ! Cùng một lúc, Tâm bỗng nghe thấy cả tiếng chuột rúc phía bệ thờ, và tiếng mở khóa phía ngoài cửa.

Tâm luống cuống vùng đứng dậy. Trong bóng tối mù mịt, Tâm chỉ biết đứng chôn chân một chỗ, dựa xát lưng vào tường, chưa biết đối phó ra sao, trước tình thế bất ngờ kỳ khôi đó : Từ bao lâu đợi chờ mỏi mắt thì chẳng thấy có tin tức gì khác lạ, tới lúc tin bất thường chợt đến thì lại đến dồn một lúc cả hai phía.

Cánh cửa phía trước bỗng mở toang, vừa khi tiếng chuột phía bệ thờ rúc lên một lần thứ hai rồi im bặt !

Ánh lửa sáng rực cả gian phòng. Tên cụt và tên thọt sầm sầm bước vào, sau lưng không phải chỉ có hai tên thủ hạ quỷ sứ mọi khi, mà có những bốn tên đầu trâu mặt ngựa, đứa cầm đuốc cháy bùng bùng, đứa cầm thừng, đứa cầm gậy hùng hổ. Đúng là một toán âm binh đến bắt tội nhân bỏ vào vạc dầu !

Tên cụt sấn bước đến trước mặt Tâm, sừng sộ cất tiếng :

— Mi đến ngày tận số rồi ! Không thể nương nhẹ tay với quân này được nữa ! Muốn sống mi hãy nói cho ta biết : tại sao tới hôm nay gia đình mi vẫn chưa xếp tiền đem nộp cho chúng ta ? Có phải lũ mi định giở lối hoãn binh để rồi báo với lão Huyện Cao Lộng đem lính tới đây lùng bắt chúng ta phải không !

Tâm cố ý nói to, để cho người thám tử ở bên kia tường có thể nghe tiếng :

— Tôi biết đâu tại sao ? Các người ép buộc tôi viết thư về nhà, các người đọc thư cho tôi viết ! Tôi chỉ biết làm theo ! Các người còn giam tôi ở đây kia mà ! Tôi có xui dục cha mẹ tôi được đâu !

Tên thọt tiến lên, khoanh tay phườn ngực, bàn tay tự vuốt ve vành râu quai nón một cách đắc ý giọng ngọt ngào chết người :

— Được ! Được ! Không phải lỗi của cô em ! Con cái làm sao hiểu được tình nết cha mẹ ? Nếu 2 ông bà già nhà cô em tiếc của hơn người, là bởi vì hai ông bà già tưởng rằng chúng ta dọa dẫy thôi, chẳng dám hại đến tính mạng cô em đâu ! Nhưng nếu hai ông bà già được trông thấy tận mắt cô con gái quý hiện như thế nào thì rồi ông bà già mới xót. Chúng ta đã có cách làm cho đã cũng phải toát mồ hôi. Hà ! hà ! Như thế này nghĩa là « cái dại thì con mang » đây !

Tự nhiên, linh tính người thiếu nữ báo trước một sự gì nguy hiểm sắp đến. Trước thái độ hung hăng dữ tợn của tên cụt, sự thực Tâm không thấy sợ. Nhưng nghe những lời nói ngọt nhạt của tên thọt nhiều khi Tâm thấy lạnh xương sống !

Tâm men chân tường lùi bước dần dần về phía cuối phòng, mắt trừng trừng nhìn lũ hung thần ác quỷ giọng kinh hoàng :

— Các người định giở thủ đoạn gì ? Các người còn định hành hạ tôi đến thế nào nữa ?

Tên thọt vừa tập tễnh bước theo Tâm, vừa cười rất nham hiểm :

— Không ! Ai hành hạ cô em làm gì ? Chúng ta chỉ muốn hai ông bà già nhà cô em mở mắt ra nhìn rõ thêm một chút mà thôi :

Tên cụt nói tiếp luôn, và y nói thẳng tuột không úp mở :

— Chúng ta chỉ muốn xin cái món tóc mây kia của cô em để gửi về cho bố mẹ cô em ngắm. Nếu còn chưa quyết định nộp tiền cho bọn ta thì chúng ta lại xin nốt.. một ngón tay của cô em : ngón tay đeo nhẫn kia kìa !

Tâm bất giác ôm lấy đầu, thét lên thất thanh :

— Không ! Các người không được chạm tới ta ! Chết thì chết ta nhất định không chịu !

Tên thọt lại nói :

— Chúng ta sẽ cạo tuột cái món tóc mây kia đi ! Cô em chịu khó trọc đầu ít lâu vậy.

(CÒN NỮA)

Số 133

Truyện dài của VI-BẰNG và VĂN-LÂM

CHƯƠNG X

Một cuộc họp mặt

(Tiếp theo)

Việc riêng giữa Tha La và anh là việc phải đến không thể tránh được. Anh cứ an tâm. Người vợ chưa cưới của anh đủ hiểu anh từ lâu.

Thư này, là bức thư chót em viết dài. Càng gần ngày hành động càng phải thận trọng hơn nữa. Anh hãy ngay thư nầy và cả những thư sau. Đối với Noòng Châu anh có thể tin cậy hoàn toàn nhưng chưa nên nói vội cho hắn biết ý định của chúng ta chỉ nên cần dùng hắn vào phút chót ".

Cuối thư Yên Sa dặn :

— Em sẽ gặp anh để cùng đến Tha La.

Thế là tôi đang bị đặt trước một sự đã rồi. Tất cả trong giờ phút ấy đều gởi vào sự tin cậy lẫn nhau. Cái nút rối đã được mở ra gần hết. Chỉ cần kéo tay một chút nữa là xong cả. Nhưng liệu tôi và Yên Sa có giữ vững mãi cái khéo tay ấy cho đến phút chót không ?

Chỉ cần một trong những nhân vật đã dính líu đến công việc của chúng tôi sơ hở một chút là hỏng cả. Cầm Lin ư ? Hắn không đáng ngại, vì Yên Sa chỉ chính thức dùng đến hắn khi đã quyết định. Noòng Châu ư ? Hắn đã thành một con búp bê trong tay Yên Sa. Yên Sa có thể bảo hắn chết hay sống tùy ý. Trần Hùng ư ? Chưa biết Yên Sa đã nói gì với hắn. Mối cảm thù đối với Sao Khe sẽ làm cho hắn trở nên kín đáo nhưng chỉ sợ đến phút chót mà hắn lại do dự thì lại hỏa ra công cốc cả ! Ngoài ra những người như Hồ Công, như nhà sư Yết Ma... chỉ là những nạn nhân đáng thương mà không đáng giận. Nếu chúng ta thoát, là họ thoát. Nếu chúng ta thất bại thì họ sẽ lại tiếp tục sống cuộc đời đày đọa như vậy mãi ! Chỉ còn một người quan trọng, mà dẫu phải trả bằng giá nào chúng tôi cũng phải hy sinh để cứu cho kỳ được. Người ấy là Trần Đạt. Nhưng Trần Đạt ở đâu ? Tha La đã làm gì Trần Đạt ? Tôi cảm thấy gan ruột như cào cấu.

Nhưng lá thư của Yên Sa là một bức cấm nang.

Muốn cứu Trần Đạt, ít nhất thì cũng phải biết tin tức về ông ta. Trong việc thoát thân để đem về cho những người tự do ở đồng bằng những bằng cớ cụ thể về những tội ác của Tha La tôi không thể thoát một mình. Nếu muốn đào tẩu một mình, thì tôi đã làm từ lâu. Ngoài Yên Sa tôi muốn có một người như Trần Đạt cùng thoát thân.

Trần Đạt sẽ là một nhân chứng quan trọng.. đầy đủ uy tín để buộc tội Tha La. Trần Đạt không cần được cứu sống để chăn, nhưng bộ óc của ông ta sẽ là một món vô khí vô cùng lợi hại. Trần Đạt đại diện cho một lớp người đã bị Tha La giết tên trong sổ và hứa sẽ oán thù mãi mãi. Nếu Trần Đạt hiểu như vậy thì tôi còn hy vọng. Trái lại, nếu Trần Đạt đã bị nụ cười của lão Viên và đời mất của Tha La chinh phục thì tôi e bao nhiêu dự tính của tôi và Yên Sa sẽ hóa thành mây khói.

Một câu hỏi nữa lại đến trong óc tôi :

— Nếu Tha La đã giết Trần Đạt ? Trong trường hợp ấy tôi phải xử trí cách nào. Tôi chỉ tự cho phép mình dùng cái đòn khổ nhục kế khi tôi cảm thấy rằng việc chung dụng với Tha La sẽ giúp tôi làm được việc lợi ích hơn. Nhưng nếu nhà trí thức Trần Đạt đã chết thì việc làm của tôi sẽ đưa tới đâu ? hay là chỉ làm vui lòng một người đàn bà không bao giờ biết thỏa mãn. Hơn nữa, tôi càng giả dối với vô vinh yêu dương với Tha La càng cảm thấy không xứng đáng với Yên Sa, với mối tình trong trắng của nàng. Gặp lại Yên Sa lần nầy tôi sẽ nói hết, quyết định lựa chọn lấy một giải pháp. Bỏng tôi sực nhớ đến một câu quan trọng trong bức thư của Yên Sa :

— Trong 19 ngày nữa, Tha La sẽ lại họp đại hội bất thường để giải quyết nhiều vấn đề quan trọng thuộc nội bộ. Trong dịp ấy, bọn chúng sẽ đày đủ...

Tôi nhắc lại câu : « chúng sẽ về đông đủ. » Và bỗng tôi nhảy phắt xuống khỏi giường mà nói lớn :

— Chúng sẽ về đông đủ.

Tôi nhảy ba bước đến cạnh cái tủ lớn bấm đèn cho sáng rực lên rồi lấm bấm :

— Ừ sao lại không hành động gấp, trước khi Tha La quyết định được những việc quan trọng có thể vô tình làm ngăn trở cả kế hoạch của tôi. Tại sao tôi lại không nhân dịp bọn " gộc " của Tha La tập trung lại để làm một mẻ lớn. Với cái giá ấy thì dù tôi có hy sinh cũng không đắt.

Một kế hoạch táo bạo vừa hiện đến trong trí tôi. Kế hoạch ấy sẽ cần dùng một con cờ.

Trần Hùng giả phế binh của Tha La. Tôi sẽ chia công việc làm hai. Yên Sa sẽ có phận sự cướp kho võ khí làm nổ tòa nhà và ứng hộ những người bạn theo đường riêng thoát thân. Yên Sa không cần phải gặp lại tôi sau khi tiếng súng đã nổ. Chỗ hẹn của chúng tôi là ở quê nàng.

(CÒN NỮA)

Mỗi ngày một truyện

(Tiếp theo trang 3)

— À có lẽ thư của tôi báo cho Dũng biết là tôi sẽ ra Nha Trang chơi. Thư đến chậm quá. Xin cô cho tôi xem phong bì.

Hoàng Kha đón lấy phong thư ở tay Diễm xem qua đoạn bảo :

— Đúng là thư của tôi rồi.

Diễm nhìn đến chiếc ví cầm của Hoàng Kha đặt trên bàn bỗng buột lời khen :

— Thưa ông, lúc nãy tôi đã trộm dương nghe ông chơi bản Songe D'été. Bản nhạc hay và buồn quá ông ạ, nhất là tiếng đàn của ông rất điêu luyện. Xin lỗi ông, tôi hỏi thế này thật là không phải. ông có phải là..

— Là Hoàng Kha, nhạc sĩ phong cầm, dương cầm và vĩ cầm.

Dũng bước vào nói to lên rồi tươi cười nói với Hoàng Kha :

— Và đây là người con gái họ Diễm mà mình vẫn thường nói với cậu

Một lần nữa Hoàng Kha lại cúi đầu duyên dáng chào Diễm và người thiếu nữ cũng thấy lòng xao xuyến trước vẻ hào hoa của người nhạc sĩ tài ba ấy.

Sau buổi gặp gỡ trên, Diễm thường hay đến nhà Dũng. Nàng đến để nghe Hoàng Kha đàn và để được Hoàng Kha dạy hát. Dũng thấy thế lấy làm sung sướng vì đã có một người bạn tài ba đã làm cho người yêu mến phục. Ngày ngày Dũng đi dạy ở một trường tư thục và vì thế, mỗi lần Diễm đến nhà anh, chỉ có nàng và Hoàng Kha. Sự gần gũi giữa đôi người lâu ngày trở nên thân thiết. Vì Hoàng Kha là một nhạc sĩ có tài sử dụng điệu luyện cả ba thứ đàn nên anh được nhiều người mến chuộng mời chơi nhạc ở nhiều nơi. Hoặc ở đài phát thanh, ở những đêm nhạc hội hoặc những buổi tiệc vui gia đình. Đến đầu Hoàng Kha cũng được những tràng vỗ tay khen ngợi nồng nhiệt về tài chơi vĩ cầm điêu luyện nhất của anh, Diễm có mặt trong tất cả các buổi hòa nhạc hoặc độc tấu của Hoàng Kha. Đi bên anh, nàng thấy sung sướng và bánh diện hẳn lên. Dũng đối với nàng đã mờ dần đi như những ánh sao nhỏ nằm lẻ loi trong những đêm trăng sáng. Diễm xe lần Dũng một cách rất thân nhiên và nàng coi đó là một lẽ thường. Hơn nữa Dũng là một người con trai sống ăn thân và lặng lẽ quá. Trước kia chính vì sự sống ăn thân và lặng lẽ ấy mà Diễm yêu anh nhưng bây giờ thì trái lại, Diễm thấy cuộc đời nàng cần phải vui vẻ trẻ trung hơn vì nàng hãy còn trẻ đẹp. Còn Hoàng Kha thì Paanh cho rằng việc Diễm đeo đuổi anh chỉ là một sự tự nhiên như những thiếu nữ khác đã đeo đuổi anh. Có một điều là không bao giờ anh dám suồng sã với Diễm như những thiếu nữ khác là vì Dũng. Hoàng Kha nghĩ rằng anh không thể khốn nạn với bạn như vậy được. Vì thế đối xới Diễm, Hoàng Kha vẫn hờ hững. Chính sự hờ hững ấy làm cho Diễm mến phục và yêu Hoàng Kha hơn. Nàng tìm cách chinh phục Hoàng Kha đủ mọi cách và cuối cùng. Hoàng Kha đã phải ôm ghìlấy nàng trước sự quyến rũ ghê gớm của người đànbà.

Sự thay đổi của Diễm khiến Dũng đau lòng vô hạn. Nhưng vốn là người giỏi chịu đựng, Dũng chỉ mỉm cười đau khổ trước sự ngang trái giữa tình bạn và tình yêu. Dũng không giận Hoàng-Kha vì anh biết chỉ tại Diễm. Người thiếu nữ thích cuộc đời náo động và tài hoa ấy sẽ là một con thiêu thân lao vào ánh đèn và sẽ chết gục ở một ngày nào đó. Dũng ngậm ngùi thương cho Diễm và một hôm gặp riêng nàng, Dũng buồn rầu nói :

— Diễm ạ, đạo này anh thấy em thay đổi nhiều quá. Tuổi kia anh vẫn mến ở dáng điệu thùy mị, ở tính tình đảm thảm ấy của em. Thế mà bây giờ...

Diễm nghe vậy đã biu môi đáp :

— Bây giờ khác chứ. Anh chỉ muốn em sống cuộc đời ru rú như một người đàn bà già nua buồn thảm hay sao. Mà ở hay, tại sao anh lại có quyền nói em như vậy. Chúng ta có là gì với nhau đâu ?

Dũng tức giận dẫn lấy vai Diễm :

— Chẳng có là gì với nhau ? Thế trước kia em đã nói với anh những gì ?

Diễm gạt tay Dũng ra và cười gằn :

— Trước khác bây giờ khác. Anh đừng nhắc lại những gì hồm quê làm em chán lắm. Trước kia em đã lầm khi yêu anh...

Sự trắng trợn quá phũ phàng làm Dũng nghẹn lời. Anh lái thẫn thờ bước đi sau khi nói :

— Phải, em đã lầm...

Hồi hận kéo đến đầy vò Diễm một lúc nhưng sau đó nàng lại cười ngay và nghĩ :

— Dứt khoát thế là hơn.

Diễm mở xắc lấy son ra đánh lại đôi môi thì Hoàng Kha cũng vừa đi chơi về... Diễm reo lên một tiếng ngã vào tay người yêu. Họ hôn nhau một lúc rồi Hoàng Kha hỏi :

— Dũng đâu rồi em ?

— Hắn ta vừa mới đi xong ?

— Vậy thì chúng mình đi phố rồi xuống biển chơi Đến bãi biển hai người vào ngồi hóng mát ở một quán sang trọng. Diễm chợt hỏi người yêu :

— Thầy chúng mình yêu nhauDũng đối với anh thế nào

— Thì cũng vậy vậy,

Để Diễm biểu thêm anh nói tiếp :

— Dũng là một người bạn tốt em ạ, anh ấy sẽ không bao giờ trách anh đâu, tuy rằng anh cũng hơi khốn nạn một chút,

Hoàng-Kha bỗng ngừng bặt. Anh vừa thấy Dũng đi lang thang trên triền cát trắng Dáng điệu cũng có một vẻ buồn thảm. Mái tóc Dũng bồng lên vì gió chiều và anh dang dứng hướng về biển khơi ra chiều tư lự. Có lẽ Dũng vừa đi dạy về. Trong thoáng chốc Hoàng-Kha bỗng nhớ lại tình bạn ngày nào giữa anh và Dũng, Đối người thân nhau như ruột thịt và chưa bao giờ họ giận nhau vì một điều gì. Nhất là Dũng, tính anh dễ dãi, dạn và vị tha. Tình bạn của họ đẹp như một đôi trai gái mới yêu nhau. Trong những buổi tâm tình, Dũng vẫn thường thì thầm với Hoàng-Kha.

— Cậu ạ, mình cứ mong rằng chúng mình sẽ sống độc thân mãi như thế này mà hay. Và chẳng may nếu mình có yêu một người con gái nào, mình sẽ xem nàng cũng như cậu, không hơn không kém.

Và sau này vì cuộc sống, đôi người phải xa nhau. Trong những ngày xa xôi ấy Dũng vẫn thường viết thư cho Hoàng Kha nói rõ về mối tình của anh với người con gái họ Diễm. Dũng đã viết : « *Cậu ạ, mình sẽ cưới Diễm trong một ngày gần đây. Nàng đẹp và đáng yêu lắm, Vợ chồng mình sẽ sống một cuộc đời rất êm ấm bên một giòng sông .. Sau này có con, mình sẽ cho cháu gọi cậu bằng bác nhé, có thích không...* »

— Mình không thể khốn nạn như vậy được :

Diễm kêu lên :

— Kia anh, anh nghĩ gì mà thừ người ra thế ?

Hoàng Kha giật mình hấp tấp đứng dậy

— Chúng mình trở về thôi em ạ. Anh chóng mặt quá cần phải về ngay và anh có câu chuyện muốn nói với em...

***

Buổi tối hôm ấy Dũng và Hoàng Kha lại đi dạo chơi trên bãi bể. Họ đưa nhau đến một chỗ vắng người. Biển về đêm tiếng sóng lào xào và gió hiu hắt thổi. Hai người trầm ngâm hút thuốc đi bên nhau và chẳng ai nói với ai một lời. Lúc sau Dũng bỗng vỗ vai bạn nói :

— Cậu ạ, mình biết Diễm yêu cậu lắm rồi Và nếu mình không lầm thì cậu cũng yêu Diễm.

Thấy Hoàng Kha yên lặng Dũng tiếp :

— Mình thấy đó là một mối tình rất hợp lý. Cậu nên lấy Diễm, đừng để nàng phải khổ cậu ạ, mình thành thật mà nói với cậu như vậy.

Hoàng Kha bỗng cười lên khanh khách rồi đấm vào mặt Dũng một cái. Dũng ngã người về phía sau và anh quắc mắt giận dữ nhìn bạn rồi Hoàng Kha đã nói :

— Tớ phải dấm cậu như thế cho cậu biết thân. Cậu cứ tưởng rằng tớ khốn nạn lắm hay sao. Tớ còn lạ gì cái tính cậu ấy nữa, cậu tốt với với tớ nhiều lắm rồi. Mấy lại dời nào tớ lại đi...phỏng tay trên của cậu bao giờ. Cậu nên nhớ là tớ còn khỏi " em . ở Sài gòn ấy nhé. Bây giờ thì cậu hãy về đi, Diễm đã hối hận rất nhiều và chỉ mong cậu và nàng. Nên tha lỗi cho Diễm và yêu nàng cậu ạ...

Nói rồi Hoàng Kha kéo Dũng đứng dậy tiếp :

Nhưng trước hết chúng mình đi chén cho ấm bụng cái đã, Rồi thì...hạ hồi hãy phân giải.

TAY KHÔNG CÒN DÍNH MỰC NỮA
ÁO QUẦN KHỎI PHẢI LEM LUỐT VÌ MỰC !

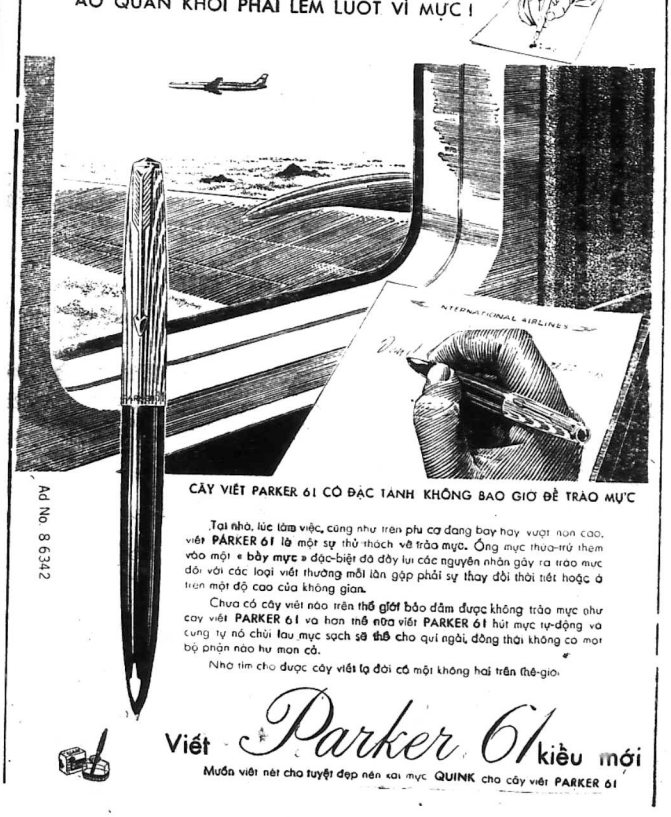

CÂY VIẾT PARKER 61 CÓ ĐẶC TÀNH KHÔNG BAO GIỜ ĐỂ TRÀO MỰC

Tại nhà, lúc làm việc, cũng như trên phi cơ đang bay hay vượt non cao, viết PARKER 61 là một sự thử thách về trào mực. Ống mực thua-trữ thêm vào một « bày mực » độc-biệt đã đầy lui các nguyên nhân gây ra trào mực đối với các loại viết thường mỗi lần gặp phải sự thay đổi thời tiết hoặc ở trên một độ cao của không gian.

Chưa có cây viết nào trên thế giới bảo đảm được không trào mực như cây viết PARKER 61 và hơn thế nữa viết PARKER 61 hút mực tự-động và cung tự nó chùi lau mực sạch sẽ thế cho quí ngài, đồng thời không có mọi bộ phận nào hư mọn cả.

Nhờ tìm cho được cây viết tọ đời có một không hai trên thế-giới.

Viết Parker 61 kiểu mới

Muốn viết nét cho tuyệt đẹp nên xài mực QUINK cho cây viết PARKER 61

Ad No 8 6342

Phụ trách biên tập : PHAN - KHANH

Chúng tôi đi nghe :

NHẠC SINH CỦA NHẠC SĨ GEORGES MOUSNY

diễn tấu dương cầm tại trường Âm Nhạc Viện Q.G vào tối chủ nhật vừa qua

Tường thuật của : THANH HỒNG VIỆT

Hồi 21 giờ, tối ngày Chủ Nhật vừa qua (10-8-58), tại trường Â.N.V.Q.G với sự hợp tác của nhạc sĩ dương cầm *John D. Montgomery*, nhạc sư *Georges Mousny* đã tổ chức một buổi diễn tấu dương cầm dành riêng cho những nhạc sinh của ông.

Dù trời mưa lất phất, trong cũng phòng ấm cúng vẫn đông khán giả hoan hỉ lắng yên chờ đợi. .

Qua phần nghi lễ, sang phần thứ nhất của chương trình. Đề mở đầu, Mari *Le* Li bé nhỏ leo lên ghế tấu nhạc khúc Bourrée của JS. BACH. Với những ngón đàn nhỏ nhẹ, em Lê Li đã khéo léo đưa người nghe vào rung cảm chân thật của tâm hồn thơ ngây của mình, tuy một vài chỗ bị vấp, không đáng kể. Tiếp đến nhạc khúc Canzonetta của DUSSEK do em Catherine Ricaud trình diễn qua đôi bàn tay nhẹ nhàng mềm dẻo của Catherine vui vui, thánh thót hòa hợp vào sự bình tĩnh tự thường để đem cung đàn vào sự thành công trọn vẹn. Em *Denise* Phạm Kim Lương trong đoàn khúc *Valse numéro 1* của CHOPIN viết theo thì Mi giảm trưởng (en mi bémol majeur), dịu dàng. Nét nhạc vừa trong, chưa diễn tả được sát với sự rung động của bàn tay. Cũng trong một nhạc phẩm của CHOPIN, *Impromptu numéro 1* qua thể La giáo trưởng (La bémol majeur), cô Nguyễn thị Mỹ Diệu đã duyên dáng hợp nguồn tâm tư của mình và Chopin, để dâng người dự thính những ngón nhạc rạt rào, đôi khi bùng mạnh, rồi êm êm chấm dứt. Với Đoạn kết của Cầm tấu khúc số 12 (thể fa trưởng (Final de la sonate numéro 12 en fa majeur) của Mozart, cô Marguerite Nguyễn thị Ngọc-Châu đã đạt tới mức khá quan. qua nhịp điệu tả nhanh nhẹ chuyển sang hờ hững trầm mạnh, khiến khán giả đặt nhiều hy vọng. Và cô Monique Lâm Sanh đều cùng *Phòng Khúc qua âm thanh đồng chuyển* (Fantaisie Chromatique) của JS BACH. Phần thứ nhất của chương trình được kết thúc với *Biến Khúc trên « Lison dormait »* (Variations sur "Lison dormait) của Mozart do anh Ông Đình trình diễn theo nét nhạc lừng lơ mở đầu cho phần nhịp nhàng, vút nhanh ở giữa để sau lại trở về lừng lơ hợp làng điệu giật gù cố gắng diễn tả của anh.

Sau vài phút nghỉ, mọi người bắt đầu đi vào phần thứ hai. Cô Denise Trần hữu Sáu đúng đôi mắt làn tóc buồn xa xăm trong nhạc khúc Nocturne số 8 thể Rê giảm Trưởng (ré bémol majeur) của Chopin. Người buồn tác giả buồn, tiếng đàn buồn hòa hợp quyện lấy nhau làm xáo động tâm tư người dự dễ dàng lên một nỗi sầu nhớ mênh mang. Cung đàn thương nhớ ấy của Chopin đã được người con gái buồn diễn tả gần trọn vẹn.

Nhưng, rồi bầu không khí lại trở nên hồi hoạt qua bản số 2 thể Si giảm thứ (Si bémol mineur) của cụ người nhạc sĩ tài ba CHOPIN do cô Ming Hung diễn tấu. Ngay lúc đầu, Ming Hung đã có vẻ lúng túng hồi hộp, nên đoạn nhạc mở đầu đã bị một vài nét chệnh chọang.

Rồi người ta lại gặp lại Nguyễn thị Mỹ Diệu cùng một *Tình Khúc* (Romance của Schumann. Vẫn lối diễn tả rạt rào như trước, nhưng pha sắc lắng lơ ở nét nhạc đôi khi vui vui đem lại cho khán giả những phút rung cảm êm ái. Và Monique Lâm Sanh bén nhạy phẩm Aspiration của cụ Schumann. Với ngón đàn hình như thiếu về nhạc buồn, Lâm Sanh khe khẽ những phím. Tiếng đàn nhẹ thoát lên, rồi lại đồn mạnh như những luồng hơi thở của tâm tư.

Tiếp theo, là nhạc khúc *Un Soupiro* của Liszt với sự điêu tà của cô Denise. Trần Hữu Sáu gồm có những nét nhạc nhấp nhún lẫn vui tươi không nhưbản Nocturne mà Denise đã trình bày ở trên. Nhưng, nếu để ý, người ta vẫn còn nghe thấy trong cung đàn hãy còn ẩn nấp niềm buồn. Song dù sao, cô cũng chiếm được nhiều cảm tình của khán giả.

Trong *Viên Khúc số 2* thể La giám trưởng Rondo de la sonate numéro 2, en la bémol majeur) của Weber do Henriette Trần Như Lân trình bày cũng nguồn nhạc hòn nhiên tươi vui duyên dáng đã đem lại niềm hân hoan trong bầu không khí một mối. Rồi đến, Ming Hung lại trở ra với nhạc khúc *Thở hai tổ điểm tự do* (Deuxième arabesque) của Debussy lần nầy, Ming Hung đã giữ lại được bình tĩnh hơn lần trước. Nét nhạc diễn giả thành thạo hơn. Vì ở thế tự do, nên cung đàn luôn hoà vui. Nhạc khúc xây, đã chấm dứt phần thứ hai của chương trình diễn.

Sau hết, sang phần thứ ba, phần đặc biệt nhất, do hai nhạc sư *John D.*, Montgomery và *Georges Mousny* song tấu dương cầm qua một trường khúc bất hủ *Cầm tấu khúc* thể rê trường Kochel 448 (Sonate pour deux pianos en ré majeur Kochel 448) của MOZART với những đoạn *nhanh hòa trì xdo* (Allegro con spirito) : *chậm cửa phát* (Andante) và *vui và rất nhanh* (Allegro molto). Hai tiếng đàn diễn luyện vio nhau nhanh thoát quyện luyến vui tươi.

Khán giả yên lặng trầm mình vào nhạc khúc, và rồi để đem về những cung đàn êm đẹp của những người nhạc sĩ tuyệt tài tương lai và nữ diễn tấu đầy hy vọng của các anh chị em nhạc sinh hiện nay. Không chỉ những lần tấu nhạc khác. lần nầy, với nhiều thiện chí và cố gắng, nhạc sư G. Mousny đã đem lại cho người dự nhiều tin tưởng hơn.

HỌC SINH GIẢI TRÍ

MỘT CÁCH LÀM KÍNH « LÚP » RẺ TIỀN

bằng những dụng cụ tầm thường

với sự khéo tay và lòng kiên nhẫn

LỜI MỞ ĐẦU : *Sáng kiến của: HÀ LỆ TRÌ và HÀ PHƯƠNG MAI*

Trong dịp hè rồi rãi, để giải trí, chúng tôi có ý muốn hiến các bạn một trò chơi thú vị, tế nhị, có lợi ích thiết thực và cũng để xem chí kiên nhẫn của các bạn «cao» đến bực nào !

Đó là cách làm «kính lúp» tế tiền, bằng những dụng cụ tầm thường và vứt bỏ.

Sáng kiến nầy của bạn Hà-Lệ-Trì. Bạn Lệ-Trì không hề phỏng theo một tạp chí, sách báo ngoại quốc nào, mà bạn chỉ theo «*Nguyên tắc của kính lúp*» nghiên cứu ra mà thôi !

Sau đây là cách làm kính lúp tế tiền. Phương pháp nầy đã được chúng tôi thực hiện rất nhiều lần và có kết quả mỹ mãn.

Cách làm kính lúp nầy rất «dễ», nhưng cũng rất «khó». Người nóng tính và không kiên nhẫn sẽ không bao giờ làm được. Nếu bạn có gắng chỉ bạn sẽ được giải trí trong thú chơi thú vị nầy hơn là « bị giải trí *!!!*

Dụng cụ

— *Vài chiếc bóng đèn hỏng* (đứt tóc). Chú ý : Càng có nhiều bóng hỏng càng hay, vì khi ứng dụng, vật dụng nầy hay bị vỡ.

— *Một cái «lon» sữa đựng cà fê mút* cũ, loại (một đồng rưỡi một hộp lớn mà 1). Lon phải được mở một nắp ra.

Cách làm

Sau khi kiếm đầy đủ các «vật» trên (tuy là vật để làm kính, nhưng không phải là «*vật kính*»). Bạn hãy vào ngay bếp, ngồi cạnh :

— 1 cái lò lửa nóng

— 1 chậu nước lạnh (nước lã) để bên cạnh.

Và bây giờ các bạn làm kính lúp !

Trước hết, bạn hãy bỏ cái lon "ra tô mát» vào lò nung nóng lên. Khi nào vành lon (nơi nắp đã được mở), nóng đỏ. Thong thả, bạn cần kìm gắp ra để xuống cạnh lò và bạn lấy một cái bóng đèn điện (60 vol hay là 30 volt) chẳng hạn, nên nhớ là bóng điện đã hỏng !) áp xuống vành lon sao cho chôm của bóng đèn lọt vào trong lòng của lon được đều (nghĩa là không lệnh và bạn chỉ lấy một phần chôm thôi) Bạn ấn chặt vào vành lon, khẽ xoay đi, xoay lại cho bóng cọ vào vành lon. Độ 10 giây sau, bạn nhấc bóng đèn ra và dứng vào chậu nước lạnh. Bạn cứ bình tĩnh, nó chỉ khẽ nổ cái « tét » một cái thôi ! Bóng đèn sẽ vỡ theo đường nứt của chỗ đã bị "cắt" bởi lon cà tô mát và phần chôm của bóng đèn đã rơi vào đáy chậu. Như vậy, bạn đã dùng cách cắt "mặt của kính lúp » bằng phương pháp "nóng"

Bạn lấy miếng bóng đèn đã cắt được đem phơi khô.

Điều trở ngại đáng nói là, khi làm « mặt kính » này thường hay bị « hông » luôn. Hoặc vì bạn xoay tay không đều, nên có chỗ không bị nóng và khi dứng vào nước sẽ bị nứt ; hoặc vì vành lon không đều ; hoặc vì để nóng quá lâu, hoặc vì lon chưa nung đủ nóng v.v...

Gặp những trường hợp trên bạn hãy bình tĩnh làm lại như trên và làm mãi cho khi nào bạn được hai « mặt kính » không nứt nẻ và lành lặn. Nếu không có gì trở ngại, bạn có thể làm thêm vài ba mặt khác để, nếu cần, bạn sẽ có cái thay ngay, khỏi mất công làm lại mãi.

Bây giờ thì chắc bạn đã hiểu rõ hai chôm kính của bóng đèn dùng để làm gì ? Hai chôm đó sẽ là hai mặt lồi của kính lúp !

Bạn thử ráp hai mặt vào với nhau coi xem nó có «dòng dọng » với kính lúp của ông già bạn vẫn thường dùng để coi báo không ?

Bạn đã thấy « hơi đáng tin cậy ». Bây giờ thì bạn hãy thu dọn lại bếp. Lon cà tô mát hãy đóng nước đi và cất kỹ một chỗ chờ dịp làm lại một vài lần nữa !

Thong thả và bình tĩnh, đó là hai yếu tố cần cho việc làm của bạn. Nóng nảy sẽ đi đến chỗ « hỏng » nom thấy !

Trong khi chờ đợi cho kính khô, Bạn hãy tìm thêm những vật nầy :

— *Một chút dựa đường* "chịu khó xa dường, lúc gửa trưa», nhằm chỗ nào nhựa chảy thì cạo một chút vẽ! (Tôi nhắc các bạn cách nầy chắc mấy ong ở ty kiều lộ giận lắm đa !)

— *Một chút bột thạch cao* (tiếng tây gọi là plâtre) dùng để nặn tượng, để bó tay chân gãy, dùng để làm răng giả (vậy nên, tốt hơn hết, các bạn nên đến các hiệu chữa răng của các chú bà tàu mà mua thì sẽ có ngay !). Nên nhớ, «một chút » và chỉ là một chút mà thôi, các bạn chớ mua nhiều mà phí đi Chỉ dùng độ 3 phần khối là nhiều.

— *Một miếng thiếc nhỏ*, mỏng cắt theo một cái giải.

Có đủ rồi, Tiếp tục làm.

Bạn ráp hai «mặt kính" vào với nhau, đính chặt chúng bằng dựa đường quả bạn đã có bằng cách bao chung quanh nơi khớp của hai kính. Và đi nhiên là không có khe hở. Tuy gắn chặt hết chung quanh, nhưng điều cần là để hở một khe nhỏ vừa bằng cọi kim tiêm. Dùng ống "xe ranh» hay bằng cách gì cũng được, bạn "tiêm" nước (hay "chích" cũng vậy) vào "kính lúp" đó sao khi đã gắn kín chung quanh.

Khi nước đã đầy, nghĩa là không còn một chút bọt không khí nào trong kính cả. Bạn gắn chặt lỗ và nghiêng kính đi đủ mọi chiều xem có còn một chút bọt con "ngoan cố" ở trong không ? Nếu thấy không có bọt không khí, như thế là được rồi đấy ! Nếu có còn bọt, bạn hãy tìm cách tống cổ ra, nghĩa là lại cho nước vô, cho nước và lựa khéo cho bọt ra đến khi không còn thì thôi!

Rồi bạn coi lại xem có chỗ nào nước dò ra không ?

Khi nước đã ở trong kính rồi, như thế có thể "tạm» gọi là một chiếc kính lúp rồi đấy ! Bạn có thể soi được những vật nhỏ như một chiếc kính lúp thực thụ. Nhưng, nếu cứ cầm như vậy thì chẳng ra thể thống gì. Và đôi khi lại bị " pan " vì cầm lên để xuống.

Vậy thì, nếu không có gì trở ngại (đi nhiên có nhiều lý do) ! Bạn hãy làm thêm cái cán cầm cho nó vững !

Bạn đi xin một giải thiếc mỏng (hoặc, nếu muốn khỏi đi xin), bạn có thể bẹ thủ một cái lon sữa bò (nói theo danh từ hình học là khai triển hình trụ bằng một dường sinh !), như vậy là giải thiếc đã « nhìn » thấy rồi ! Bạn cắt giải thiếc đó với một chiều rộng bằng bề dầy của kính. Uốn vòng theo kính và chồ còn lại sẽ dùng làm tay cầm. Bước bằng dây thép (hay dây gì cũng được !). Bạn lấy một chút bột plâtre pha vào một chút nước. Nó sẽ nóng bỏng nếu bạn thò tay vô ! Nhào hơi đặc và bạn chét vào khe giữa kính, chân bởi giải thiếc. Phết cả hai mặt và chồ bôi plâtre ra mặt kính. Nói như vậy nghĩa là bạn hãy để chừa mặt kính ra !

Để khô. Như vậy bạn đã có một chiếc kính lúp hoàn toàn (lấp thêm cái cán gỗ càng hay !). Một chiếc kính lúp hoàn toàn do chính tay bạn làm ra với bao cố gắng :

Tuy cái kính lúp của bạn không ra « cái thể thống » gì, nhưng nó cũng là một cái kính lúp mà bạn đã dùng những vật dụng vứt đi, đáng cho vào sọt rác để biến nó thành một cái kính lúp — cái kính lúp mà chính bạn làm ra — với cái kính lúp đó bạn có thể sải như những cái kính lúp khác của người ngoại quốc, nghĩa là bạn có thể :

— Xem báo, xem xét những vật nhỏ v.v...

—Lấy lửa (Dùng một miếng bông — bông nhà thương chứ không phải bông gòn dùng nhồi gối — hay một miếng dẻ rách. Nhưng dù là một miếng bông hay dẻ rách, cũng phải bôi vào đó một chút nhọ nồi để chóng bắt lửa, hướng kính lúp về mặt trời, cho nó nhội tụ vào một điểm mà ở dưới bạn đặt miếng dẻ. Trong 5 phút hay lâu hơn tí nữa thì cũng rảng dợi bạn sẽ thấy miếng bông có khói, Và khi đã có khói ắt là có lửa vậy !

Muốn xem báo hay những vật nhỏ; bạn phải « *điều chỉnh kính lúp* ». (!) nghĩa là « đưa ánh áo của vật vào phạm vi thấy rõ của mắt », nói nôm na hơn, nghĩa là bạn đi chuyển kính lúp lên hay xuống trước vật mà bạn muốn xem cho đến khi nào rõ nhất, càng rõ càng hay, thì thôi !

Lời dặng cuối, — (Đọc khi đã làm kính rồi).

Bạn đã hoàn thành kính lúp chưa ?

Nếu chưa bạn hãy bắt đầu làm lại đi.

Bạn nào chưa tin, dang nghi ngờ hãy thử làm tí chơi !

Cam đoan bạn sẽ thành công nếu bạn chịu khó và dứng nản.

HÀ-PHƯƠNG-MAI

Dalat, Hè 1958

(1) Theo danh từ của G.S. L.V.L trong cuốn Quang học Đệ II A-B.

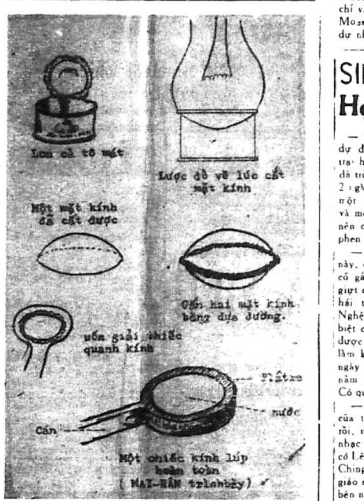

Nhịp cầu...

Các bạn,

— Hà Phương Mai: Không có địa chỉ làm thế nào mà gởi báo được, Khi hậu Đa lạt tốt chắc sáng tác khoẻ lắm đấy.

— Tiêu đại Long: Thơ hay lắm. Sẽ đăng đấu.

— Thanh Huyền Linh: Xin cứ gửi bài tới. Lần đầu không hay, lần thứ nhì. thứ ba sẽ phải hay.

— Người Phương Nam; Bài thơ ấy có nhiều đoạn gò ép những chữ để cho đáng vần khiến cho câu thơ gần như vô nghĩa. Xin bạn gửi cho sáng tác khác cộng.

— M.C. Hết mùa thi rồi. Vậy để chờ sang năm vậy.

Châu Ngọc Không xuất sắc mà cũng không đến nỗi tồi cho lắm, đang xem lại xem có thể đăng được không ?

Đón đọc kỳ sau :
Những ngày vui trong trại hè Thống Nhất ở Huế.
Nữ sinh Trung Vương.

CHƯA AI DÁM ?

Bão dầm rồ ràng như dầy ai hay khạc nhổ, phổi yếu khó thở, tức rang ngực, hồi hộp yếu tim. khó ngủ, kém ăn, tự nhiên nói cần đau lưng ưa một ra huyết bọc, hãi lực, mộng đi tinh. Ho dai, nhiều rải máu. Hô gà, bị sốt lao lực, ho tiếp không trả lại là khỏi. Là thuốc gia truyền. Chính chủ nhân bành nghề gần 30 năm đã kinh nghiệm biết chắc. coi mạch gọi rõ bịnh tư 7 giờ đến 10 giờ ban mai.

Ai có bịnh khí hư huyết trắng bạc dai cứng dầu còn đau tử cung ngứa tức cứng minh đau giây chẳng ưa một nhức đầu mỏi nhức ngủ đau bên bụng kém ăn đau lưng khó thở tức ngực dùng Bạch đới hoàn Thuỷ Lâm dùng một đến không thấy khỏi là không trăng hạnh xin ra em trả lại lấy lại đủ tiền đã mua. Thuốc uống có hiệu không trả lại là khỏi. Là thuốc gia truyền. Chính chủ nhân bành nghề gần 30 năm đã kinh nghiệm biết chắc. coi mạch gọi rõ bịnh tư 7 giờ đến 10 giờ ban mai.

Có bác thường trực tại : Thụy-Lâm 191 Gia-Long — Saigon. Đông-Hòa 119, Ly-thường-Kiệt Phan-Thiết, Trần-văn-Kế 28 Phan-đình-Phùng Long-Xuyên, 57 Nguyễn-Huệ Mỹ-tho, cá-phê Việt-Long chợ Đi An Thương Đức 75 Gia-long Huế. Phước Dân Phước Tuy. Văn-Sanh-Đường 5 Hùng Vương Đà-nẵng.

NHIỀU NGƯỜI KHỎI BỊNH

Y SƯ BƯỞM VÀNG Thầy thuốc lão năm kinh nghiệm trước ở 22 Tăm gian Hải Phòng, nay ở 19 Bis Ngô tùng Châu Saigon, cửa treo BƯỞM VÀNG. đã chữa nhiều người khỏi bịnh và chúng tôi Phạm-r-Lại Phước Hải Bà rịa—Ng.-v-Hiệp 508 Lê-v-Duyệt Giadịnh phòng tiếc no hơi tức ngực không đều. sưng gan nóng ọe, thiếu máu thận suy, mộng đi tinh, tảo dây (giao hợp không bền) liệt dương — Trần thị Hộ 14 Ng.-Kim Cholon — Ng-thị-Hường 521 Võ đi Nguy Phú nhuận, cửa treo lâu, mắt lờ bạch đới hạ kinh không đều chậm thai nghén. Ruột yếu, tảo tử trệ. Lời nói chính đáng thiết thực cám ơn đề mách ai có bịnh đến Y SƯ BƯỞM VÀNG chắc chắn mau hết.

L.T.S.— Tất cả tình danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn bịa đặt.

Nếu chẳng may có trùng với tình danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của toà báo cũng như của tác giả.

Mong qui độc giả thân miễn rộng hiểu. N.L.

Tình bạn và tình yêu

Của BẰNG-PHƯƠNG *và* NHATRANG

Bức điện tín vừa vẹn vẹn vẫy : « *Bón mình chuyến tàu chiều nay Hoàng Kha* ». Dũng xem xong nhìn đồng hồ tay lầm bầm :

— Nửa giờ nữa mình ra ga thì vừa

Nghĩ đến sự phải lội bộ ra nhà người yêu chiều nay, Dũng nhủ thầm :

— Thì mình xin lỗi nàng, nói rằng cần phải đi đón một người bạn rất thân là được.

Dũng cho thế là người yêu anh sẽ vui lòng tha lỗi nên anh yên chí sửa soạn đi đón Hoàng Kha. Tàu vừa ngừng ở ga và Dũng đang còn ngơ ngác thì một chiếc dầu đã thò ra ở toa hạng nhất rồi có tiếng gọi :

— Dũng, Dũng !

Dũng bước nhanh đến đở chiếc va ly trên tay bạn rồi cười nói :

Mình vừa được điện tín cậu lúc nảy. Chịm một tí nữa thì dựng có trách nhé !

Hoàng Kha bước xuống tàu, bắt tay Dũng cười.

— Mình quên khuấy đi mất đến lúc lên tầu mình mới nhớ vì cứ vẫn tri là mình đã viết thư báo trước cho cậu trước đây một hôm rồi. Nhưng sự thu đến không kịp nên mình mới một tháng bạn đành hộ cho mấy chữ đấy.

Hai người, vui vẻ cầm tay nhau ra khỏi nhà ga. Sau khi đưa Hoàng-Kha về nhà xong, Dũng bảo bạn :

— Cậu ở nhà đợi mình nhé. Mình có việc một tí, nửa giờ sau sẽ về.

Hoàng Kha vừa tắm vừa hát nho nhỏ vì nội vọng ra :

— O K

Dũng vội vã gọi xe đến nhà Diễm, người yêu của chàng với một vẻ ây náy không yên. Đang lẻ chiều nay Dũng phải đến đề đưa Diễm đi xem chơi hồng như họ đã hẹn với nhau. Nhưng bức điện tín của Hoàng-Kha đến làm Dũng phải lỡ hẹn. Dũng bước vào nhà Diễm và anh bắt gặp nàng đang soạn mấy tập vở. Diễm thoáng nhìn lên thấy anh nhưng lại cứ mải xuống vở không hiểu Dũng gọi khe :

— Diễm !

Diễm lạnh lùng quay ra :

— Kìa anh ;

Rồi nàng cau mặt bảo Dũng :

— Ô hay tại sao anh cứ gọi em là Diễm mãi thế. Em không bằng lòng như vậy

Dũng lấy làm lạ nghĩ : sao hôm nay Diễm lại đổi tính thế nhỉ. Vẫn biết tên nàng là Diễm-Huyền cợ dầy nhưng mình vẫn thích gọi nàng là người con gái họ Diễm và Diễm vẫn thích như vậy cơ mà. À hay là nàng giận mình ? Dũng đưa tay lên gãi đầu rồi nhắp ngừng nói :

— Diễm ơ anh phải đi đón 1 người bạn ở ga thành ra..

Diễm nghe thế có vẻ giận hơn bèn nhắc lời Dũng :

— Em cũng đi nhờ từ lúc chiều

Dũng không biết nói gì hơn bèn nhắc nhở :

— Bây giờ anh định mời em...

Lần thứ hai Diễm ngắt lời Dũng :

— Cám ơn anh, nhưng em lại phải đi học tối rồi :

— Kìa mọi tuần thì hôm nay em có phải đi học tối đâu ?

— Mọi tuần khác, tuần nay khác chứ !

Nghe Diễm trả lời giọng giống thế, Dũng bảo :

— Vậy thì anh về

Diễm vẫn không quay lại nhìn Dũng, chỉ gật đầu :

— Vâng anh về

Rồi nàng bỏ đi vào nhà trong. Dũng thở dài bước ra đường và anh mang mang hiểu là Diễm đã giận anh, giận ghê lắm vì sự anh đã bắt nàng chờ đợi cả một buổi chiều.

***

Hai hôm sau Diễm đến tìm Dũng với một phong thư. Tuy hai rồn giận Dũng vì Dũng đã xem bạn hơn nàng nhưng Diễm phải mang đến vì người phong bì của người gởi cho Dũng nàng thấy đề hai chữ « Rất gấp ». Dũng thường hay vắng nhà nên anh vẫn nhờ địa chỉ Diễm để nàng nhận thư hộ anh và cũng để lấy đó anh có cớ đến với nàng thường xuyên. Khi Diễm bước đến thềm nhà Dũng nàng bỗng giật mình dừng lại. Nàng thoáng nghe bên trong có tiếng đàn vĩ cầm vang vang. Tiếng đàn khi nghe dịu dặt buồn bã, khi thì vút cao và dứt quãng như tiếng nấc nghẹn. Diễm đứng yên lặng mơ màng theo giòng nhạc cho đến lúc tiếng đàn dứt đi và có tiếng hát nho nhỏ của người nhạc sĩ. Đó là bản Sonee D'été, một khúc hát buồn nhẹ nhẹ ... Diễm mỉm cười đưa tay gõ vào cửa. Tiếng hát im bặt rồi cánh cửa hát mở và Hoàng Kha ngơ ngác nhìn ra. Diễm cúi đầu chào :

Thưa ông, có anh Dũng nhà không ạ.

Hoàng Kha mở rộng thêm cánh cửa. Bằng một dáng điệu hết sức lịch thiệp, anh mời Diễm vào nhà :

— Xin cô đợi cho một tí Dũng vừa ra phố và sẽ về ngay.

Diễm khép nép ngồi xuống mở lấy phong thư :

Thưa ông, tôi phải mang phong thư nầy đến cho Dũng gấp vì ...

Hoàng Kha liếc nhìn rồi tươi cười :

(Xem tiếp trang 2)

Đọc và cổ động
Ngôn Luận

Thần số
Tam thế diễn cầm

Thứ 1 quẻ Vi bốc 10d00 cb. Ông DƯƠNG BÌNH TRỌNG 63 Ng.-Hoàng Phan Thiết trả lời.

TỪ THẠNH ...ĐẾN TỈNH

Cướp !

ĐÔ THÀNH. — Hồi 3 giờ sáng ngày 12-8, bốn tên cướp số trang súng lục đến quán giải lao ở số 428 đường Hưng Phú (Chợ lớn) khu vực Trường là khách hàng, chủ quán vừa hé mở thì bọn cướp ùng vào uy hiếp bắt người nhà và bảo phải đưa chìa khoá cho chúng mở tủ.

Sau khi đoạt số bạc 3 000đ. và một số nữ trang, chúng đã bắn một phát súng chỉ thiên rồi tẩu thoát.

Khẩ chủ đã đi báo nhà chức trách.

Tàu Procyon bắc cháy

ĐÔ THÀNH. — Tàu Procyon đậu tại phao số 1 bến Thương Khẩu thình lình bốc cháy vào hồi 18 giờ ngày 12-8. Số cứu hoả đã kịp thời tới nơi cứu chữa. Sở dĩ xảy ra hoả hoạn là vì máy thủy thủ bán tàu để xì hơi bén qua đống sơ dừa phát thành lửa cháy dữ dội. Sự thiệt hại cũng khá quan trọng.

Phát hỏa : 1 em bé bị phỏng nặng

GIA ĐỊNH. — Hồi 11 giờ ngày 12-8, một vụ hỏa hoạn đã xảy ra tại trụ sở hiệu Chí Thành số 83/1 ấp 6 đường Nguyễn văn Học (Gia Định) do bà Nguyễn thị Khánh làm chủ.

Khi ngọn lửa bốc lên cao, người lối xóm mới hay và đổ đến cứu chữa và dập tắt được. Sự thiệt hại ước chừng 50 000đ. Người ta trong khi lửa cháy, em Đỗ thị Tung 10 tuổi, chạy không kịp đã bị phỏng nặng. Nhà chức trách đã mở cuộc điều tra.

Mới 14 tuổi đã chán đời ?

GIA ĐỊNH. — Không hiểu vì buồn chuyện gì, trưa 12-8, em Cao thị Bái 14 tuổi chàu của bà Cao thị Chánh ngụ ở số 39/3 ấp 2 đường Nguyễn văn Học (Gia Định) thọ, lúc cả nhà đi vắng đã treo cổ tự tử. Thi hài em Bái đã được chở về nhà xác để bác sỹ khám nghiệm.

Đến nhà người tự tử

ĐÔ THÀNH. — Cô Thúy, 19 tuổi, không rõ quê quán ở đâu trước có giúp việc cho hoa kiều Bình Bình Lân ngụ ở số 61 Bến Chương Dương và mới việc chừng mấy tháng nay. Sáng 12-8, cô Thúy lại nhà ông Lân chơi và ở lại ngủ trưa. Và, có đã ngủ một mạch đến chiều cũng chưa dậy. Khi người nhà vô kêu mới tỏi là cô đã mê man bất tỉnh.

Ông Lân đã cho chở cho nhân đến bệnh viện cứu cấp.

Dụ dỗ gái bị bắt

ĐÔ THÀNH. — Vừa rồi, ông Hà Ta nhiếp ảnh viên ngụ số 148 đường Pasteur (Chợ lớn) có vào đơn tại nhà chức trách thừa thừa Trương Tiểu Minh ngụ số 131 cùng đường nói trên đã dụ dỗ con gái của ông là Phùng Tố Nữ 17 tuổi đem giấu nơi khác.

Theo đơn tố cáo, nhà chức trách liền cho đòi Tiểu Minh đến thẩm vấn và tạm bắt y đã thú nhận tội lỗi.

Điều tra xong Minh đã bị đưa qua Biện lý cuộc.

Rạp chớp bóng thường trực **CASINO DAKAO**

Từ thứ Năm 14 đến hết ngày Chúa Nhựt 17-8-1958

Hai ngôi sao trẻ trung rực danh nhứt của nền học Mỹ quốc

— TAB HUNTER, tài tử chánh trong phim Le Cri de la Victoire

— NATALIE WOOD, nữ minh tinh kiều diễm và duyên dáng đã từng đóng với James Dean trong phim «La Fureur de vivre».

Sẽ thu hút tranh tài để cùng hiến quý ngài những cảnh nay sau hồi hộp và tân bạo trong một phim vô hiệp; phiêu lưu, mạo hiểm, hoạt động sôi nổi, với nhiều trận đánh hung bạo, nhiều cuộc tượt đuổi, cùng nhiều cuộc tàn sát man dã

Rửa mối hận thù (LES COLERES BRULANTES)

Tô màu — Hình Cinémascope — Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

Từ thứ Hai : La loi du Silence

Kể từ ngày thứ năm 14 tháng 8 năm 1958

TẠI RẠP RẠNG ĐÔNG

Hân hạnh trình diễn độc quyền một phim của hãng WARNER BROS lần đầu tiên chiếu tại Việt Nam.

Con đường của Tử Thần

(Le chemin de la mort)

— Một phim vô cùng gây cấn với những phát súng thần diệu.

Kem theo phim này thêm một phim phụ vô cùng sôi nổi :

ĐỒN CANH TẠI BIÊN ẢI

(La forteresse des montagnes)

Có phụ đề Việt Ngữ.

15-8-1958 mở thêm lớp ĐỆ TỬ B3 học phí 300$.

ĐẶC BIỆT : lớp tiếu ẩn 12 vụ G. S. danh tiếng hướng dẫn (lớp học không quá 50 H. S.)

CHÚ TRỌNG : về sinh ngữ và khoa học (thực tập nhiều) mỗi tuần, 6 giờ Pháp ; 6 giờ Anh. 6 giờ Toán ; 3 giờ Lý Hóa. 4 giờ Việt ; 2 giờ Sử-địa ; 1 giờ Văn-nghệ.

GHI CHÚ 11-8-58 đã mở thêm ĐỆ TỬ B2. NGỮ B2.

Hãy ghi tên học trường **TRẦN-KHÁNH-DƯ** —228— Đề Thám Saigon

H. S. đề từ học lại trừ 20 %.

TRUYỆN

Lớp TOÁN LÝ HOÁ

G. S. Ng. mạnh Hà

mở chiêu và tối ngày 15-8-58 ĐỆ NHỊ và ĐỆ TAM (chiều và tối)

Đặc biệt : lớp LUYỆN THI TỪ TÀI 1 (giáo khoa và phương pháp làm bài tập) (tối)

Ghi tên trường TAO ĐÀN 129 Lê-văn-Duyệt.

Đã khai giảng : LỚP TOÁN LÝ-HÓA

NHỊ A-B (Thứ Hai, Tư, Sáu)

TAM B (Thứ Ba, Năm, Bảy)

Giáo sư phụ trách.

NHỊ A. B. : Ô.Ô. Võ thế Hào, Nguyễn văn Vỹ, Nguyễn huy Phong, Phạm huy Ngọ, Phạm kế Viêm.

TAM - B : Ô.Ô. Phạm kế Viêm, Lê thuần Vinh.

GHI TÊN TẠI TRƯỜNG **Đông-Nai** — 14 — La Văn Duyệt Saigon (Sau T.L.Đ.L.C.V.N.)

Trường VIỄN-ĐÔNG 273-275 Phan-Đình-Phùng SAIGON

Ngày 15-8-58 mở thêm :

Lớp ngày : THẤT, LỤC, NGỦ, TƯ (sáng và chiều)

— Thất học phí 120đ.

— Tư học phí 230đ, được học 36 giờ.

Lớp tối : Thất-lục, Lục-ngủ, Ngủ-tư, Tư, Tam-Nhị.

Anh Văn 6e Bleu, 5e Bleu, và 5e Beige.

Các lớp tối được học thử 1 tuần rồi đóng học phí.

G.S. cử nhân, kỹ sư và chuyên khoa phụ trách.

In tại nhà in LongGiang 126 đường LêLai-Saigon

Giám đốc Trị sự : Lê Tâm Việt-Quản lý Ng như Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông NG. NHƯ CƯƠNG

BÁC SỸ THƯỜNG TRỰC

Thứ Năm 14-8-1958

B.S. Nguyễn Bình Nghiêm 94A, đường Cao Thắng Sài gòn.

B.S. Đào văn Thái 320f, đường Võ đi Nguỵ Phú Nhuận

B.S. Lê văn Hai 18, đường Nguyễn Trãi Chợ-lớn.

NỘI tháng 5 vừa rồi đã xảy ra 187 tai nạn lao động

SÀI-GÒN (VTX).— Để định đoạt các khoản bồi thường cho công nhân, các tai nạn lao động đã được phân chia ra làm 3 loại sau đây :

1) Khinh nạn (nạn nhân cần phải được điều trị thuốc men từ 4 đến 20 ngày).

2) Trung nạn (điều trị trên 20 ngày).

3) Tử nạn.

Theo luật pháp hiện hành, các chủ nhân xí nghiệp bắt buộc phải khai báo các tai nạn xảy ra trong vòng 48 tiếng đồng hồ, ngoại trừ trường hợp gặp ngày chúa nhựt và những ngày lễ.

Gặp trường hợp xảy ra trong ngày hoặc từ ngày, nội vụ phải được giải qua Toà Án có thẩm quyền để xét xử.

Theo bảng thống kê mới đây của Bộ Lao động, người ta được biết rằng trong tháng 5 năm nay, 187 tai nạn lao động đã được ghi nhận, trong số này có 44 trọng nạn. Số nạn nhân đã nhận lãnh được một số tiền bồi thường tổng cộng tới 39.724đ.50.

Ngoài ra, cũng trong thời gian nói trên, Nha Tổng Giám đốc Xã hội đã trợ cấp cho các công nhân bị nạn lao động :

— 40 thước vải,

— 70 ki lô gạo ;

— 25 hộp sữa đặc, và nhiều khán nữa.

TIẾP THEO A TRANG 1

thường. Đêm 10-8, chúng kéo đến nhà ông Đặng văn Trân, Viên trưởng khảo tài gia lấy được 450đ, thì có động : Một toán Dân vệ đã kéo tới bao vây. Thấy thế, bọn chúng liền phóng mình bỏ chạy. Các anh Dân vệ tri hô và rượt theo đuổi bắt. Cùng lúc ấy dân làng cũng vác tầm vông đao dựa ra đuổi cướp. Trong lúc cùng đường một tên cướp đã leo lên cây soài ẩn nấp, rồi thừa lúc dân chúng đổ tới bắt giữ, y đã nhảy xuống lao mình chạy. Vì trời tối nhưc mục, lại thêm người đông như nêm cối, nên nhà chức trách không dám nổ súng sợ dạn lạc, đành để chúng tẩu thoát. Nhà chức trách đã tiến hành cuộc điều tra.

NGÔN-LUẬN

Ngày thứ Năm 14-8-58

Quan điểm

(Tiếp theo trang 1)

Những nhà chuyên môn gọi tình trạng trục trặc của guồng máy kinh tế là kinh tế không hoàng, kinh tế thoái bộ, hoặc là kinh tế đi xuống hay kinh tế trong giai đoạn xuống dốc v.v ..

Khi chúng ta gặp những danh từ chuyên môn ấy thì chẳng ta đừng gán cho chúng những ý nghĩa thông thường mà nhằm hiểu rằng kinh tế của ta đi xuống nghĩa là chính sách nào chúng của chúng ta đi ngược lại đà tiến bộ, đi dật lùi.

Không phải thế. Sinh hoạt kinh tế tiến theo chu kỳ hay chu vận, lúc thành lâm ấn đ', dài, lúc suy lâm ấn chặt vật, trong vòng mươi năm thì cứ vài năm thịnh lại vài năm suy. Lâm rượng thì vài năm được mùa, vài năm mất mùa, chăn nuôi thì vài năm bò béo, vài năm mọc gió không thuận hòa thiếu cỏ, bò gầy, buôn bán thì vài năm làm ăn vận đỏ, thiên hạ mua sắm nhiều, vài năm vận đen hàng bỏ vãng cỏ, nói chung là sinh hoạt kinh tế tiến lên như những làn sóng lúc chìm, lúc nổi, có thể thì mới tránh được những sự đảo lộn bất thần gây sóng gió tàn khốc.

Vậy khi chúng ta nghe báo đến kinh tế không hoàng, kinh tế thoái bộ, chỉ chúng ta nên bình tĩnh nhận định rằng đây là giai đoạn guồng máy chính đốn lại mức sản xuất và mức tiêu thụ, để cho cân cân cung cầu được thăng bằng ngõ hầu cho guồng máy chạy đều.

Những danh từ chuyên môn ấy không có ý nghĩa thông thường mà chúng ta thường hiểu ngầm coi không hoàng là một tình trạng hỗn loạn, thiếu kiểm soát, thiếu chính sách công bình, thiếu người chỉ đạo sản xuất.

Vì chúng ta được sinh hoạt tự do nên chúng ta mới phải chính đốn sinh hoạt kinh tế để tiếp tục hướng tự do sinh hoạt kinh tế lúc lên lúc xuống là giá chúng ta phải trả để được sinh hoạt tự do.

Nhưng nếu để lúc lên thì lên quá, mà lúc xuống thì lại xuống quá, mức chênh lệch quá xa nhau, ắt lúc chính đốn sẽ gặp phải nhiều sự đau đớn như xí nghiệp thua lỗ phải đóng cửa, thợ thuyền thất nghiệp.

Lúc lên thì chận bớt đi, lúc xuống thì đỡ hơi lại dắp là một chính sách kinh tế mềm mại thích hợp với hiện tình của từng giai đoạn. Một chính sách kinh tế mềm dẻo không có nghĩa là đi ra xa với mục phiêu chính đài hạn : • Phát triển nền kinh tế của ta trong một khuôn khổ tự do và dân chủ ».

Trong một bài sau, chúng tôi sẽ trình bày tình cách mềm dẻo ấy trong lãnh vực tiền tệ.

NGÔN LUẬN

TIẾP THEO B TRANG 1

Theo nguồn tin quân sự, người ta hay rằng quân đội Trung Hoa quốc gia ở đảo Mã Tổ đã nhận thấy một hạm đội Cộng sản hỗn hợp 11-8 ở gần nơi mà bộ đã thắng một trận thủy chiến hôm chúa nhựt.

Hàng thông tấn chính thức «Central News», trong một điện văn đánh đi từ Hương cảng hôm chúa nhựt, cho biết rằng những đoàn xe lửa quân sự Trung cộng chở quân đội, xe thiết giáp, súng cao xạ đến miền Hạ Môn nhìn sang Kim Môn.

TIẾP THEO C TRANG 1

Nghiêm trọng mất.

Sáng hôm sau, ông Hạnh đi tố cáo tên Dương với nhà chức trách thì vừa lúc ấy có Nghiêm cũng đã thoát khỏi tay tên bắt lương sau khi đã bị y làm nhục.

Tên Dương đã bị tống giam. Và ngày 11-8, ra trước tòa tiểu hình Kiến Giang, y đã lãnh án 2 tháng tù ở.

Lưu manh bị chém toé máu còn bị 20 ngày tù

KIÊN GIANG.— Vào hồi 20 giờ ngày 7-7-58, tên Hồ Chang cư ngụ tại Hòn Tre (Rạch giá) đã lân mò sang nhà chị Nguyễn thị Mành, vì y biết chồng chị Mành vắng nhà từ lâu. Y đã giả vờ nói là mượn cây đèn về nhà đọc sách. Nhưng trong lúc chị Mành lui hủi tìm đèn thì Chang lại tiến sát đến nắm lấy tay chị và dụ dỗ giờ trò • 35 •. Chị Mành cương quyết cự tuyệt. Nhân sẵn có con dao bên cạnh, chị liền cầm lấy để tự vệ. Tên Chang có lẽ đang hăng máu, nên bất chấp cả cái chết sông đại vào ôm lấy chị Mành. Đã bắc vì thân mình, chị Mành đã buộc lòng phải chém tên bất lương 2 nhát rồi chạy ra đường tri hô lên. Người lối xóm đổ ra vậy bắt được tên Chang.

Y bị giải toà vì bị tống giam. Trước toà tiểu hình ngày vừa qua ở Kiên Giang, Hồ Chang đã lãnh án 20 ngày tù ở.

TIẾP THEO D TRANG 4

— Tân-Định, Sài-Gòn — Trần-hưng Đạo, Tân-An, Thủ-Dầu-Một, Thủ-Đức, Vũng-Tàu (Cap St Jacques) và ngược lại.

Cước phí mỗi điện đàm 3 phút : Sài-Gòn — Vĩnh-Long.. 50$00

Sài-Gòn — Cần-Thơ và Cái Răng 60$00

Có thể gửi điện tín đi Xuân Lộc

Nhà Giám Đốc Bưu Điện Nam Phần trân trọng báo công chúng hay đường liên lạc điện tín sẽ được mở tại Bưu Cục Xuân Lộc từ ngày 15 tháng 8 năm 1958.

Đọc và cổ động *Ngôn Luận* tin tức đầy đủ

Lớp Anh-Văn và Nhạc Hạ-Uy-Di

WILLIAM H. GHAN

145-147, Trần-Bình-Trọng (xế cửa Nhà thờ Chợ-Quán)

Ngày 16-8-58

KHAI GIẢNG lớp Anh Văn Trung Học (5ème) hồi 19giờ00

Ngày 14-8-58 Mở **LỚP TỐI ĐẶC BIỆT**

Thất—Lục : 160đ. Ngủ—Tứ 200đ.

Học 16 giờ một tuần

Ghi tên ngay tại trường **VĂN - LÂM**

406-407-409 Lê-văn-Duyệt

HỌC SINH TẠO - ĐÀN — 129 — Lê-v-Duyệt

CHÚ Ý !

Vì có lời yêu cầu của một số học sinh cũ còn mắc thi khóa hai

các lớp **NHỊ A^2** và **NHỊ B^2** Buổi chiều

sẽ khai giảng vào **1-9-58**

Lớp **TAM C** sắp khai giảng, còn nhận một số ít học sinh, ghi tên trước.

TIN HỌC SINH ĐỆ II

Bạn muốn biết phương pháp nào giúp bạn giải được bộ Parabol và chuyển động ? Đón mua QUYỀN PHƯƠNG PHÁP HƯỚNG DẪN GIẢI TOÁN ĐẠI SỐ đệ II của Nguyễn mạnh Hà do chính tác giả xuất bản phát hành ngày 15-8-58.

TRƯỜNG HOÀNG-VIỆT

496 - 498 Phan-đình-Phùng. SAIGON

— Trường mới xây cất 5 tầng lầu.

— Tiện 60 vị giáo sư danh tiếng.

— Đã khai giảng 20 lớp từ Đ, Thất đến Đệ Nhị A, B. (Các lớp đều bắt chỗ)

Ngày 16 - 8 - 58 mở thêm :

BUỔI SÁNG : ĐỆ NHỊ A

BUỔI CHIỀU : ĐỆ NHỊ A — ĐỆ NHỊ B

ĐỆ TỬ — ĐỆ NGỦ.

Giáo sư phụ trách :

TOÁN : Nguyễn-đăng-Đại, Võ-thế-Hào, Đàm-quang-Hưng, Hoàng-trường-Thụy, Phạm-kế-Viêm.

LÝ-HÓA : Nguyễn-hạnh Uyên-Minh, Phạm-huy-Ngọ, Nguyễn-văn-Vỹ

VIỆT : Thanh-Đạm, Lê-Hồ, Nguyễn-hoài-Hối, Bàng-bá-Lân, Nguyễn-Phổ, Đông-Tuy.

PHÁP : Ngô-huy-Chương, Kiều-công-Gia, Tam-Ích, Trần-bích-Lan, Trần-văn-Tuyển.

ANH : Hoàng-thế-Huân, Lê-văn-Lương, Hoàng-lý-Văn.

VĂN-VẬT : Nguyễn-ngọc-Quỳnh, Nguyễn-anh-Trường.

SỬ-ĐỊA : Hu-Chu, Phan-xuân-Hòa, Lê-Thương.

— Nó sinh có lớp riêng từ Đệ Thất đến Đệ Tứ.

— Chỉ nhận học sinh ghi tên trước.

RAO VẶT

BÁN gấp xe Frégate đời NBH, 36.000đ. tốt, đẹp. Hỏi 664 Phan thanh Giản Saigon.

VỊ bận, cần 1 giáo sư toán dạy độ một số giờ.

Cần mua 1 xe hơi Peugeot 203 (miễn trung gian). Hỏi ô. Sung Trường MINH TIẾN 495 Phan thanh Giản.

BÁ cổ bản • BÀI DỊCH ra VIỆT VĂN • cuốn 1 Anglais vivant 5e beige — G. P. Lê Bá Công soạn. Ziên bông xuất bản.

HỌC SINH ĐỆ TỬ nên mua sách :

ĐẠI SỐ — HÌNH-HỌC — ĐIỆN HỌC — QUANG-HỌC — HÓA HỌC — TỊNH ĐẠI SỐ — TỊNH HÌNH HỌC.

của Giáo sư BÙI-HỮU-ĐỘT

Trên 17.000 thí sinh T.H.Đ.Học kỳ vừa qua đã dùng những sách trên.

Uống khỏi chiếch la tả — Kiết lỵ— Có đàm máu VEREX

Người lớn, con nít công hiệu nhanh chóng. Tổng phát hành : Pcie Hà

CÁO THỊ

NGÀY 28-8-58 đúng 8 giờ : Đấu thầu cung cấp tá-bông dầu 72% kỳ đệ II lực cá nguyệt 1958 chia làm 9 lô dưới đây : TRÀ TIỀN MẶT.

Số thứ tự	Địa-điểm giao hàng	Lượng số ước lượng	Kỳ quỹ tạm
Lô 1	SAIGON	300.000 kilô	18.750 $
Lô 2	PHONG DINH	40.000 —	2.500—
Lô 3	SONG MAO	36.000 —	2.250—
Lô 4	BANMETHUOT	15.000 —	1.000—
Lô 5	NHA TRANG	40.000 —	2.500—
Lô 6	QUI NHƠN	28.000 —	1.750—
Lô 7	PLEIKU	30.000 —	1.875—
Lô 8	DA NANG	46.000 —	2.875—
Lô 9	HUẾ	55.000 —	3.400—

NGÀY 29-8-58 đúng 8 giờ : Gọi thầu cung cấp 1.500 kilô chì số 110/6 mảu khải sản chia làm 3 lô,

KỲ QUỸ TẠM : 5.000 cho mỗi lô

THỜI HẠN GIAO HÀNG : ≥20 ngày.

Tham khảo Sách điều lệ riêng và hồ chi tiết bổ túc tại Nha Quân Nhu Q.Đ.V.N.C.H. Trại Lê-văn-Duyệt đường Lê-văn-Duyệt Saigon từ 14 giờ 30 đến 17 giờ 30, các Sở Quân-Nhu Quân-Trị tại Phong-Dinh, Nha-Trang, Qui-Nhơn và Đà-Nẵng, các Đại-diện và Chi-Nhánh thu Thực-phẩm Quân-Trang tại Banmêthuột, Pleiku và Huế, trong những ngày giờ làm việc.

Saigon, ngày 9 tháng 8 năm 1958

Nha Quân-Nhu Q. Đ. V. N. C. H.

VĂN-PHÒNG LUẬT-SƯ VŨ-VĂN-HIỀN và VƯƠNG-VĂN-BẮC

Luật-sư Tòa Thượng-Thẩm

158-D, đường Pasteur SAIGON — Điện thoại số 22.222

Cường chế phát mại

TẠI PHIÊN TÒA PHÁT MẠI TÒA SƠ THẨM SÀI GÒN NGÀY THỨ SÁU MỒNG 5 THÁNG 9 NĂM 1958, HỒI 9 GIỜ 30 SÁNG TẠI PHÁP ĐÌNH, ĐƯỜNG CÔNG LÝ SÀI GÒN.

Theo lời yêu cầu của ông LÊ-QUANG-DƯƠNG, thương gia cư ngụ tại số 47, Lê Lợi, SÀI GÒN.

Có luật sư VŨ-VĂN-HIỀN và VƯƠNG-VĂN-BẮC, luật sư Tòa Thượng-Thẩm, ở số 158D, đường Pasteur, SÀI-GÒN, thay mặt.

Đề thi hành án vụ số 1.837 ngày 16-2-57 và án vụ số 236/A/57 ngày 25-11-57 của tòa Sơ-Thẩm SÀI-GÒN, đã truyền bự và đã thi hành án lịch ngày 1 tháng 8 năm 1958 của ông Chánh-Án Tòa Sơ-Thẩm SÀI-GÒN, đã truyền bự.

Sẽ đem cường-chế phát-mãi công khai cho ai trả cao chót hơn hết các bất động-sản đã bị tịch biên sau đây thuộc quyền sở hữu của ông Andrê AYNIE, cư ngụ trước đây tại số 172 De Gaulle Sài-gòn.

CHỈ ĐỊNH BẤT ĐỘNG SẢN Bị TỊCH BIÊN

Bất động sản đem bán gồm có :

— Một thửa đất diện tích 63 thước vuông, bằng khoán điền thổ 847 • Sài gòn Phú Nhuận • ;

— Một thửa đất diện tích 106 thước vuông, bằng khoán điền thổ số 846 • Phú Nhuận •

Thuộc quyền sở hữu của ông Andrê AYNIE, trên hai bất động sản kỳ có xây cất một căn nhà trệt, lợp ngói, tường gạch, nền trảng cimet, chia làm bốn phòng và nhà phụ thuộc tọa lạc tại số 172 đường NGÔ ĐÌNH KHÔI, SAIGON.

Người mua đấu giá sẽ thành sở hữu chủ bất động sản kể trên khi việc đấu giá đã thành nhất định và sẽ hưởng dụng bằng cách cho thuê hoặc bằng cách tự mình đòi lấy lại phó, vì hiện nay bất động sản ấy đang cho thuê như đã ghi trong vi bằng ngày 19-7-58 của ông thừa phát lại CAO VĂN TÀI

• BẤT GIÁ...	120.000$00
• Mỗi tiếng trả lên ít nhất...	5.000$00

ĐIỀU KIỆN

Việc cường chế phát mãi này sẽ thi hành theo những điều khoản ấn định trong án lệnh ngày 1-8-1958 của ông Chánh - Án Tòa Sơ Thẩm SAIGON.

Người mua đấu giá bắt buộc phải có quốc tịch Việt Nam. Người ngoại quốc muốn đấu giá thì phải xuất trình giấy phép án định bởi Dụ số 26 ngày 20-4-56 của Tổng Thống Việt-Nam Cộng-Hòa.

Có thể xem điều kiện kèm theo tại phòng lục sự Tòa Sơ - Thẩm SAIGON hay tại văn phòng luật sư VŨ-VĂN-HIỀN và VƯƠNG-VĂN-BẮC ở số 158D, đường Pasteur, Sài-gòn.

Làm tại SAIGON, ngày 1 tháng 8 năm 1958

Luật-sư công tín hàn

Ký tên : VŨ VĂN HIỀN

TRƯỜNG CÔNG-HÒA 189 Pasteur Saigon

Ngày 16 tháng 8 mở thêm :

— **ĐỆ TỬ** (có ôn kỳ đệ Ngũ).

— **ĐỆ NGỦ** Anh-Pháp-Toán Lý Hóa (2 tháng).

Các lớp Thất-Lục-Ngũ còn nhận thêm ít học sinh.

— TOÁN : Ô. Phạm-văn-Vận. LÝ-HÓA : Ô.Ô. Bình-văn-Lê, Phạm-huy-Sung, Nguyễn-huy-Quỹ.

VIỆT : Ô.Ô. Bàng-bá-Lân, Bàng-Phong, Đoàn-Tuân. PHÁP : Cụ Nguyễn-hoài-Hối, Ô. Nguyễn-đức-Rỡ.

ANH : Ô.Ô. Trần-văn-Điển, Trần-đức-Phong.

HÃY GHI TÊN TRƯỚC

4-8-58 đã mở LUYỆN THI TỪ TÀI ban B

15-8-58 : mở ĐỆ II B

10 giờ 00 TOÁN : LÝ : Ô.Ô. PHÚ — HƯNG — VỸ

12 giờ 00 SINH - NGỮ : Ô.Ô. BÔNG—ĐỨC—TUYỀN (Sách giáo-khoa do các g.s. Trường soạn thảo)

ĐÓ LÀ I BẢO - ĐẢM HỮU - HIỆU cho thí sinh muốn ĐẬU TỪ - TÀI

CỬU-LONG HỌC-ĐƯỜNG

89-91, NGUYỄN-DU SAIGON

Trường có tỷ số đậu Tú-Tài cao nhất 50 %.

TẠI RẠP **KHAITHOAN** CÓ MÁY LẠNH — TẠI RẠP **MAJESTIC** SAIGON — TẠI RẠP **DAINAM** CÓ MÁY LẠNH

LES FRÈRES KARAMAZOV

" ANH EM KARAMAZOV "

MỘT ĐẠI PHẨM VĨ ĐẠI CỦA HÃNG M.G.M. TRONG NĂM 1958.

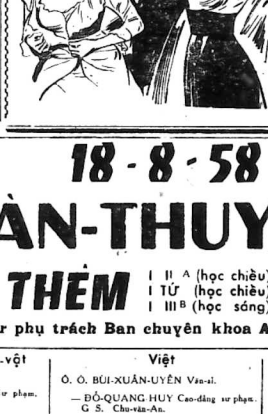

PHIM CẤM TRẺ EM DƯỚI 16 TUỔI

Bắt đầu từ ngày thứ Ba 12-8-58

XIN CHÚ Ý : Thưa quý vị khán giả thân mến biết : Vì phim " **LES FRÈRES KARAMAZOV** " dài những 3 tiếng, nên giờ chiếu nhứt định như sau :

Tại rạp MAJESTIC SAIGON :

Không chiếu thường trực.

Ngày thường : 15g15 (giá vé 15đ, 30đ, 40đ và 50đ).— 18g15 và 21g15 (giá vé 15đ, 30đ, 40đ, 50đ và 60đ).

Thứ Năm, Chúa nhựt và ngày lễ (15-8) : thêm xuất 9g15 sáng (giá vé 15đ, 30đ và 40đ).

Tại 2 Rạp KHẢI - HOÀN và ĐẠI-NAM thường trực ban ngày và Thường lệ buổi tối.

KHẢI HOÀN : Mãi ngày :

Thường trực từ 11g30 sáng (giá vé 20đ và 30đ).

Mãi tối : đúng 21g10 (giá vé 20đ, 30đ, 40đ, 50đ và 60đ).

Thứ năm, Chúa nhựt và ngày lễ (15-8) : thường trực từ 8g30 sáng (giá vé 20đ và 30đ).

ĐẠI-NAM : Mãi ngày : thường trực từ 11 giờ sáng (giá vé 20đ và 30đ)

Mãi tối : đúng 20g45 (giá vé 20đ, 30đ, 40đ, 50đ và 60đ).

Thứ năm, Chúa nhựt và ngày lễ (15-8) : thường trực từ 8 giờ sáng (giá vé 20đ và 30đ).

18 - 8 - 58

Trường HÀN-THUYÊN 87 Cao-Thắng

MỞ THÊM

I II A (học chiều)

I TỪ (học chiều)

I III B (học sáng)

Đóng — học phí 3

Giáo-sư phụ trách Ban chuyên khoa A, B, C, và Tứ

Toán lý hóa — Vạn-vật

Ô.Ô. HUỲNH Cử-nhân Khoa-học — ĐỖ-MINH-TIẾT, Cử-nhân toán-học Cao-đẳng Sư phạm.

— NGUYỄN-QUANG-KẾ Cao-đẳng Sư phạm.

— VŨ - XUÂN - KHỞI Cao-đẳng Sư-phạm Cử-nhân khoa học.

— NG.-NGỌC-QUỲNH Giáo-sư Chu-văn-An.

— HOÀNG-XUÂN-CHÍNH Bác-sỹ.

— NG.-TRỌNG-TRIỀU Giám học.

Việt

Ô. Ô. BÙI-XUÂN-UYÊN Văn-sĩ.

— ĐỖ-QUANG-HUY Cao-đẳng sư phạm.

G. S. Chu-văn-An.

— NGUYỄN-PHỔ G. S. Gia-Long Cử-nhân văn-chương.

— NGUYỄN-DUY-DIỆN C. S. chuyên khoa các Tư-thục lớn.

— BÀNG-PHONG Sử gia.

Sinh Ngữ

Ô.Ô. LÊ-TRUNG-NHIÊN Cử-nhân Văn-Chương G. S. Chu-văn-An

— NGUYỄN-TRỌNG-NGẠNH G. S. chuyên-khoa Pháp-văn.

— NGUYỄN-BÌNH G.S. Anh văn

— NGUYỄN-TRỌNG-BẰNG Hoa ngữ